

**PROGNOZA SKUTKÓW WPŁYWU USTALEŃ
MIEJSCOWEGO PLANU
ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO
W OBRĘBIE MOROWNICA,
GMINA ŚMIGIEL
NA ŚRODOWISKO PRZYRODNICZE**

OPRACOWANIE

mgr inż. arch. Monika Pierożyńska-Semenków

LESZNO
listopad 2019 r.
aktualizacja 11 stycznia 2022 r.

Spis treści

1. Zawartość, główne cele projektowanego dokumentu oraz jego powiązania z innymi dokumentami	4
1.1. Cele opracowania planu	4
1.2. Cele opracowania prognozy oraz przepisy określające tryb jej sporządzania	4
1.3. Charakterystyka ustaleń zawartych w projekcie planu	4
1.4. Powiązania ustaleń planu z innymi dokumentami	12
1.5. Zamiany stanu środowiska w przypadku braku uchwalenia miejscowego planu	14
2. Metody zastosowane przy sporządzaniu prognozy	14
3. Analiza istniejącego stanu oraz jakości środowiska	15
3.1. Położenie geograficzne i ukształtowanie powierzchni	15
3.2. Budowa geologiczna	16
3.3. Gleby	16
3.4. Warunki klimatyczne	16
3.5. Stosunki wodne (wody powierzchniowe i wody podziemne)	17
3.6. Szata roślinna	21
3.7. Świat zwierzęcy	21
3.8. Obszary Natura 2000 oraz Obszary Chronionego Krajobrazu	22
3.9. Jakość powietrza	22
3.10. Klimat akustyczny	24
4. Istniejące problemy ochrony środowiska istotne z punktu widzenia realizacji projektowanego planu	25
5. Przewidywane oddziaływanie ustaleń planu na środowisko wraz z rozwiązaniami mającymi na celu zapobieganie, ograniczenie lub kompensację przyrodniczą negatywnych oddziaływań na środowisko	25
5.1. Różnorodność biologiczna	25
5.2. Oddziaływanie na ludzi	25
5.3. Oddziaływanie na powierzchnie ziemi	26
5.4. Oddziaływanie na wody powierzchniowe i podziemne	26
5.5. Oddziaływanie na krajobraz	27
5.6. Oddziaływanie na rośliny i zwierzęta	28
5.7. Oddziaływanie na powietrze atmosferyczne	28
5.8. Oddziaływanie na klimat	28
5.9. Oddziaływanie na klimat akustyczny	29
5.10. Integralność obszaru Natura 2000 i inne obszary cenne przyrodniczo	30
5.11. Oddziaływanie na zasoby naturalne	30
5.12. Oddziaływanie na zabytki i dobra materialne	30
6. Potencjalne zmiany stanu środowiska w przypadku braku realizacji ustaleń miejscowego planu	31
7. Rozwiązania alternatywne do rozwiązań zawartych w planie oraz rozwiązania mające na celu zapobieganie, ograniczenia lub kompensację przyrodniczą negatywnych oddziaływań na środowisko	31
8. Propozycje dotyczące przewidywanych metod analizy skutków realizacji postanowień miejscowego planu oraz częstotliwości jej przeprowadzania	31
9. Informacje o możliwym transgranicznym oddziaływaniu na środowiskowo	32
10. Ocena uwzględniania przez projektowany dokument celów oraz sposobów ochrony środowiska ustanowionych na szczeblu międzynarodowym, wspólnotowym i krajowym	33
10.1. Dokumenty międzynarodowe	33

10.2. Dokumenty wspólnotowe	33
10.3. Dokumenty krajowe.....	34
10.4. Cele i sposoby ochrony środowiska zawarte w dokumentach międzynarodowych, wspólnotowych i krajowych uwzględnione w projektowanym dokumencie.....	36
11.Podsumowanie	36
12.Streszczenie sporządzone w języku niespecjalistycznym	37

1. Zawartość, główne cele projektowanego dokumentu oraz jego powiązania z innymi dokumentami

1.1. Cele opracowania planu

Przedmiotem opracowania miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego w obrębie Morownica, gmina Śmigiel jest wyznaczenie nowych terenów dla zabudowy mieszkaniowej.

Uchwalenie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego wynika z podjęcia Uchwały nr XLVII/359/18 Rady Miejskiej Śmigla z dnia 28 czerwca 2018 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego w obrębie Morownica, gmina Śmigiel.

Zgodnie z zapisami ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym - miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego, sporządza się w celu ustalenia przeznaczenia terenów oraz określenia sposobów ich zagospodarowania i zabudowy, z jednoczesnym uwzględnieniem ładu przestrzennego oraz dostosowaniem funkcji, struktury zabudowy i intensywności zagospodarowania do warunków przestrzennych i przyrodniczych terenu.

Nadrzędnym założeniem sporządzenia planu jest wyznaczenie nowych obszarów zabudowy mieszkaniowej.

1.2. Cele opracowania prognozy oraz przepisy określające tryb jej sporządzania

Opracowanie prognozy oddziaływania na środowisko wynika z obowiązku przeprowadzenia strategicznej oceny oddziaływania na środowisko projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, której częścią jest niniejsza prognoza.

Podstawowymi przepisami prawnymi określającymi tryb sporządzania prognozy oraz jej zakres są:

- art. 17 pkt 4 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (t. j. Dz. U. z 2022 r. poz. 503);
- art. 51 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnieniu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (t. j. Dz. U. z 2021 r. poz. 2373 ze zm.)
- Uchwały nr XLVII/359/18 Rady Miejskiej Śmigla z dnia 28 czerwca 2018 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego w obrębie Morownica, gmina Śmigiel.

Zakres i stopień szczegółowości informacji wymaganych w opracowaniu prognozy został uzgodniony na mocy przepisów ustawy z dnia 3 października 2008 r. z:

- Państwowym Powiatowym Inspektorem Sanitarnym w Kościanie pismem z dnia 14.08.2018 r. (data wpływu 17.08.2018 r.), znak: ON.NS-72/7-5/18.
- Regionalnym Dyrektorem Ochrony Środowiska w Poznaniu pismem z dnia 27.08.2018 r., znak: WOO-III.411.345.2018.PL.1

1.3. Charakterystyka ustaleń zawartych w projekcie planu

Projekt miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego zawiera część tekstową i graficzną oraz zawiera ustalenia, o których mowa w art. 15 ust. 2 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (t. j. Dz. U. z 2022 r. poz. 503) przeznaczenie terenów oraz linie rozgraniczające tereny o różnym przeznaczeniu lub różnych zasadach zagospodarowania; zasady ochrony i kształtowania ładu

przestrzennego; zasady ochrony środowiska, przyrody i krajobrazu kulturowego; zasady ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków oraz dóbr kultury współczesnej; wymagania wynikające z potrzeb kształtowania przestrzeni publicznych; zasady kształtowania zabudowy oraz wskaźniki zagospodarowania terenu, maksymalną i minimalną intensywność zabudowy jako wskaźnik powierzchni całkowitej zabudowy w odniesieniu do powierzchni działki budowlanej, minimalny udział procentowy powierzchni biologicznie czynnej w odniesieniu do powierzchni działki budowlanej, maksymalną wysokość zabudowy, minimalną liczbę miejsc do parkowania w tym miejsca przeznaczone na parkowanie pojazdów zaopatrzonych w kartę parkingową i sposób ich realizacji oraz linie zabudowy i gabaryty obiektów; granice i sposoby zagospodarowania terenów lub obiektów podlegających ochronie, ustalonych na podstawie odrębnych przepisów, w tym terenów górniczych, a także obszarów szczególnego zagrożenia powodzią oraz obszarów osuwania się mas ziemnych; szczegółowe zasady i warunki scalania i podziału nieruchomości objętych planem miejscowym; szczególne warunki zagospodarowania terenów oraz ograniczenia w ich użytkowaniu, w tym zakaz zabudowy; zasady modernizacji, rozbudowy i budowy systemów komunikacji i infrastruktury technicznej; sposób i termin tymczasowego zagospodarowania, urządzania i użytkowania terenów; stawki procentowe, na podstawie których ustala się opłatę, o której mowa w art. 36 ust. 4.

USTALENIA SZCZEGÓŁOWE

Dla terenów zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, jednostek bilansowych oznaczonych na rysunku planu symbolami **1MN-25MN** ustala się obowiązujące parametry i wskaźniki kształtowania zabudowy oraz zagospodarowania terenu:

1. Przeznaczenie podstawowe terenu - zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna.
2. Przeznaczenie uzupełniające terenu - zieleni urządzonej, izolacyjnej, ochronnej, ozdobnej; obiekty małej architektury; dojazdy; urządzenia infrastruktury technicznej; obiekty gospodarcze i garażowe.
3. Nieprzekraczalna linia zabudowy: 4,00m, 5,00m, 6,00m, 8,00m, zgodnie z rysunkiem planu.
4. Maksymalna i minimalna intensywność zabudowy jako wskaźnik powierzchni całkowitej zabudowy w odniesieniu do powierzchni działki budowlanej: od 0,01 do 1,0.
5. Maksymalna powierzchnia zabudowy działki do 40% powierzchni działki.
6. Powierzchnia biologicznie czynna, nie mniej niż 30% całkowitej powierzchni działki.
7. Charakterystyka - zabudowa mieszkaniowa:
 - 1) geometria dachu: stromy dwuspadowy lub wielospadowy - o kącie nachylenia połaci 30°-45° oraz płaski o kącie nachylenia do 15°,
 - 2) wysokość: do dwóch kondygnacji naziemnych w tym poddasze użytkowe; maksymalna wysokość w kalenicy 9,50m w przypadku dachu spadowego; 8,00m w przypadku dachu płaskiego; wysokość górnej krawędzi elewacji znajdującej się od frontu działki do głównego okapu, mierzona od średniego poziomu terenu przed głównym wejściem do budynku - do 8,00m.
8. Charakterystyka - zabudowa gospodarcza i garażowa:
 - 1) geometria dachu: jak na budynku mieszkalnym lub dachy płaskie o kącie nachylenia do 15°,
 - 2) wysokość: jedna kondygnacja naziemna, maksymalna wysokość w kalenicy przy dachu spadowym 7,00m, maksymalna wysokość 4,00m w przypadku dachu płaskiego,
 - 3) ustala się, aby obiekty gospodarcze, garażowe czy garażowo - gospodarcze w obrębie każdej działki harmonizowały architektonicznie z budynkami mieszkalnymi poprzez zastosowanie jednakowego materiału budowlanego, rodzaj tynku, pokrycia dachowego, koloru elewacji,
9. Zasady podziału terenu na działki:
 - 1) linie podziału prostopadłe lub zbliżone do prostopadłych do osi drogi,
 - 2) charakterystyka działek - powierzchnia minimalna 500,00m².
10. Dopuszcza się skanalizowanie rowu melioracyjnego i zmianę jego przebiegu.
11. Dostępność komunikacyjna z terenów dróg publicznych, jednostek bilansowych oznaczonych symbolami: 56KDP, 57KDZ, 58KDL, 59KDD-70KDD, 73KDD-74KDD oraz z terenów dróg wewnętrznych, jednostek bilansowych oznaczonych symbolami: 77KDW i 78KDW.

Dla terenów zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej z usługami, jednostki bilansowej oznaczonej na rysunku planu symbolem **26MN/U** ustala się obowiązujące parametry i wskaźniki kształtowania zabudowy oraz zagospodarowania terenu:

1. Przeznaczenie podstawowe terenu - zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna.
2. Przeznaczenie uzupełniające terenu - zabudowa usługowa; zieleń urządzonej, izolacyjna, ochronna, ozdobna; obiekty małej architektury; dojazdy; urządzenia infrastruktury technicznej; obiekty gospodarcze i garażowe.
3. Nieprzekraczalna linia zabudowy: 8,00m, zgodnie z rysunkiem planu.
4. Maksymalna i minimalna intensywność zabudowy jako wskaźnik powierzchni całkowitej zabudowy w odniesieniu do powierzchni działki budowlanej: od 0,01 do 1,1.
5. Maksymalna powierzchnia zabudowy działki do 50% powierzchni działki.
6. Powierzchnia biologicznie czynna, nie mniej niż 30% całkowitej powierzchni działki.
7. Charakterystyka - zabudowa mieszkaniowa i usługowa:
 - 1) geometria dachu: stromy dwuspadowy lub wielospadowy - o kącie nachylenia połaci 30°-45° oraz płaski o kącie nachylenia do 15°,
 - 2) wysokość: do dwóch kondygnacji naziemnych w tym poddasze użytkowe; maksymalna wysokość w kalenicy 9,50m w przypadku dachu spadowego; 8,00m w przypadku dachu płaskiego; wysokość górnej krawędzi elewacji znajdującej się od frontu działki do głównego okapu, mierzona od średniego poziomu terenu przed głównym wejściem do budynku - do 8,00m.
8. Charakterystyka - zabudowa gospodarcza i garażowa:
 - 1) geometria dachu: jak na budynku mieszkalnym lub dachy płaskie o kącie nachylenia do 15°,
 - 2) wysokość: jedna kondygnacja naziemna, maksymalna wysokość w kalenicy przy dachu spadowym 7,00m, maksymalna wysokość 4,00m w przypadku dachu płaskiego,
 - 3) ustala się, aby obiekty gospodarcze, garażowe czy garażowo - gospodarcze w obrębie każdej działki harmonizowały architektonicznie z budynkami mieszkalnymi poprzez zastosowanie jednakowego materiału budowlanego, rodzaj tynku, pokrycia dachowego, koloru elewacji,
9. Zasady podziału terenu na działki:
 - 1) linie podziału prostopadłe lub zbliżone do prostopadłych do osi drogi,
 - 2) charakterystyka działek – minimalna powierzchnia 700,00m².
10. Dostępność komunikacyjna z terenów drogi publicznej, jednostki bilansowej oznaczonej symbolem: 73KDD.

Dla terenów zabudowy zagrodowej, jednostek bilansowych oznaczonych na rysunku planu symbolami **27RM-38RM** ustala się obowiązujące parametry i wskaźniki kształtowania zabudowy oraz zagospodarowania terenu:

1. Przeznaczenie podstawowe terenu - zabudowa zagrodowa;
2. Przeznaczenie uzupełniające - zieleń urządzonej, izolacyjna, ochronna, ozdobna; obiekty małej architektury; dojazdy; urządzenia infrastruktury technicznej.
3. Nieprzekraczalna linia zabudowy: 4,00m, 5,00m, 6,00m, 8,00m, zgodnie z rysunkiem planu.
4. Maksymalna i minimalna intensywność zabudowy jako wskaźnik powierzchni całkowitej zabudowy w odniesieniu do powierzchni działki budowlanej: od 0,01 do 1,2.
5. Maksymalna powierzchnia zabudowy działki do 60% powierzchni działki.
6. Powierzchnia biologicznie czynna, nie mniej niż 30% całkowitej powierzchni działki.
7. Charakterystyka - zabudowa mieszkaniowa:
 - 1) geometria dachu: stromy dwuspadowy lub wielospadowy - o kącie nachylenia połaci 30°-45° oraz płaski o kącie nachylenia do 12°;
 - 2) wysokość: do dwóch kondygnacji naziemnych w tym poddasze użytkowe; maksymalna wysokość w kalenicy 9,50m w przypadku dachu spadowego; 7,00m w przypadku dachu płaskiego; wysokość górnej krawędzi elewacji znajdującej się od frontu działki do głównego okapu, mierzona od średniego poziomu terenu przed głównym wejściem do budynku - do 7,00m.
8. Charakterystyka - zabudowa gospodarcza i garażowa, inwentarska, budowle rolnicze, urządzenia towarzyszące oraz inna związana z funkcją podstawową terenu:

- 1) geometria dachu: dowolna;
 - 2) wysokość: maksymalna wysokość w kalenicy: 10,00m w przypadku dachu stromego; 8,00m w przypadku dachu płaskiego,
 - 3) dopuszcza się przekroczenie maksymalnej wysokości zabudowy dla urządzeń i obiektów wynikających z warunków technologicznych.
9. Dostępność komunikacyjna z terenów dróg publicznych, jednostek bilansowych oznaczonych symbolami: 57KDZ, 66KDD, 67KDD, 69KDD, 71KDD-73KDD, z terenu dróg wewnętrznych, jednostek bilansowych oznaczonych symbolami: 76KDW, 78KDW oraz z dróg przyległych do obszaru opracowania.

Dla terenów zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej, jednostki bilansowej oznaczonej na rysunku planu symbolem **39MW** ustala się obowiązujące parametry i wskaźniki kształtowania zabudowy oraz zagospodarowania terenu:

1. Przeznaczenie podstawowe terenu - zabudowa mieszkaniowa wielorodzinna.
2. Przeznaczenie uzupełniające - zieleń urządzona, izolacyjna, ochronna, ozdobna; obiekty małej architektury; dojazdy; urządzenia infrastruktury technicznej; obiekty gospodarcze i garażowe.
3. Nieprzekraczalna linia zabudowy: 4,00m, 6,00m, zgodnie z rysunkiem planu.
4. Maksymalna i minimalna intensywność zabudowy jako wskaźnik powierzchni całkowitej zabudowy w odniesieniu do powierzchni działki budowlanej: od 0,01 do 1,2.
5. Maksymalna powierzchnia zabudowy działki do 70% całkowitej powierzchni działki.
6. Powierzchnia biologicznie czynna, nie mniej niż 20% całkowitej powierzchni działki.
7. Charakterystyka - zabudowa mieszkaniowa wielorodzinna:
 - 1) geometria dachu: stromy dwuspadowy lub wielospadowy - o kącie nachylenia połaci 30°-45° oraz płaski o kącie nachylenia do 15°,
 - 2) wysokość: maksymalna wysokość w kalenicy 12,00m w przypadku dachu spadowego; 10,00m w przypadku dachu płaskiego; wysokość górnej krawędzi elewacji znajdującej się od frontu działki do głównego okapu, mierzona od średniego poziomu terenu przed głównym wejściem do budynku - do 10,00m.
8. Charakterystyka - zabudowa gospodarcza i garażowa:
 - 1) geometria dachu: jak na budynku mieszkalnym lub dachy płaskie o kącie nachylenia do 15°,
 - 2) wysokość: jedna kondygnacja naziemna, maksymalna wysokość w kalenicy przy dachu spadowym 7,00m, maksymalna wysokość 4,00m w przypadku dachu płaskiego,
 - 3) ustala się, aby obiekty gospodarcze, garażowe czy garażowo - gospodarcze w obrębie każdej działki harmonizowały architektonicznie z budynkami mieszkalnymi poprzez zastosowanie jednakowego materiału budowlanego, rodzaj tynku, pokrycia dachowego, koloru elewacji,
9. Zasady podziału terenu na działki:
 - 1) linie podziału prostopadłe lub zbliżone do prostopadłych do osi drogi,
 - 2) charakterystyka działek – minimalna powierzchnia 1000,00m².
10. Dostępność komunikacyjna z terenów dróg publicznych, jednostek bilansowych oznaczonych symbolami: 57KDZ, 58KDL, 70KDD.

Dla terenów zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej z usługami, jednostki bilansowej oznaczonej na rysunku planu symbolem **40MW/U** ustala się obowiązujące parametry i wskaźniki kształtowania zabudowy oraz zagospodarowania terenu:

1. Przeznaczenie podstawowe terenu - zabudowa mieszkaniowa wielorodzinna.
2. Przeznaczenie uzupełniające - zabudowa usługowa; zieleń urządzona, izolacyjna, ochronna, ozdobna; obiekty małej architektury; dojazdy; urządzenia infrastruktury technicznej; obiekty gospodarcze i garażowe.
3. Nieprzekraczalna linia zabudowy: zgodnie z rysunkiem planu.
4. Maksymalna i minimalna intensywność zabudowy jako wskaźnik powierzchni całkowitej zabudowy w odniesieniu do powierzchni działki budowlanej: od 0,01 do 1,0.
5. Maksymalna powierzchnia zabudowy działki do 70% całkowitej powierzchni działki.

6. Powierzchnia biologicznie czynna, nie mniej niż 20% całkowitej powierzchni działki.
7. Charakterystyka - zabudowa mieszkaniowa wielorodzinna i usługowa:
 - 1) geometria dachu: stromy dwuspadowy lub wielospadowy - o kącie nachylenia połaci 30°-45° oraz płaski o kącie nachylenia do 15°,
 - 2) wysokość: do dwóch kondygnacji naziemnych w tym poddasze użytkowe; maksymalna wysokość w kalenicy 10,00m w przypadku dachu spadowego; 9,00m w przypadku dachu płaskiego; wysokość górnej krawędzi elewacji znajdującej się od frontu działki do głównego okapu, mierzona od średniego poziomu terenu przed głównym wejściem do budynku - do 9,00m.
8. Charakterystyka - zabudowa gospodarcza i garażowa:
 - 1) geometria dachu: jak na budynku mieszkalnym lub dachy płaskie o kącie nachylenia do 15°,
 - 2) wysokość: jedna kondygnacja naziemna, maksymalna wysokość w kalenicy przy dachu spadowym 7,00m, maksymalna wysokość 4,00m w przypadku dachu płaskiego,
 - 3) ustala się, aby obiekty gospodarcze, garażowe czy garażowo - gospodarcze w obrębie każdej działki harmonizowały architektonicznie z budynkami mieszkalnymi poprzez zastosowanie jednakowego materiału budowlanego, rodzaj tynku, pokrycia dachowego, koloru elewacji,
9. Zasady podziału terenu na działki:
 - 1) linie podziału prostopadłe lub zbliżone do prostopadłych do osi drogi,
 - 2) charakterystyka działek: powierzchnia: min 1000,00m².
10. Dostępność komunikacyjna z terenów dróg publicznych, jednostek bilansowych oznaczonych symbolami: 57KDZ, 73KDD.

Dla terenów zabudowy usługowej, jednostki bilansowej oznaczonej na rysunku planu symbolem **41U** ustala się obowiązujące parametry i wskaźniki kształtowania zabudowy oraz zagospodarowania terenu:

1. Przeznaczenie podstawowe terenu - zabudowa usługowa.
2. Przeznaczenie uzupełniające - zieleń urządzona, izolacyjna, ochronna, ozdobna; obiekty małej architektury; dojazdy; urządzenia infrastruktury technicznej; obiekty gospodarcze i garażowe.
3. Nieprzekraczalna linia zabudowy: zgodnie z rysunkiem planu.
4. Maksymalna i minimalna intensywność zabudowy jako wskaźnik powierzchni całkowitej zabudowy w odniesieniu do powierzchni działki budowlanej: od 0,01 do 1,0.
5. Maksymalna powierzchnia zabudowy działki do 70% powierzchni działki.
6. Powierzchnia biologicznie czynna, nie mniej niż 20% całkowitej powierzchni działki.
7. Charakterystyka - zabudowa usługowa:
 - 1) geometria dachu: dowolna,
 - 2) wysokość: do dwóch kondygnacji naziemnych w tym poddasze użytkowe; maksymalna wysokość w kalenicy 9,50m w przypadku dachu spadowego; 7,00m w przypadku dachu płaskiego; wysokość górnej krawędzi elewacji znajdującej się od frontu działki do głównego okapu, mierzona od średniego poziomu terenu przed głównym wejściem do budynku - do 7,00m.
8. Charakterystyka - zabudowa gospodarcza i garażowa:
 - 1) geometria dachu: dowolna,
 - 2) wysokość: jedna kondygnacja naziemna, maksymalna wysokość w kalenicy przy dachu spadowym 7,00m, maksymalna wysokość 4,00 m w przypadku dachu płaskiego,
9. Zasady podziału terenu na działki:
 - 1) linie podziału prostopadłe lub zbliżone do prostopadłych do osi drogi,
 - 2) charakterystyka działek: powierzchnia: min. 600,00 m².
10. Dostępność komunikacyjna z terenów dróg publicznych, jednostek bilansowych oznaczonych symbolami: 57KDZ.

Dla terenów usług sport, turystyki i rekreacji, jednostek bilansowych oznaczonych na rysunku planu symbolami **42US** i **43US**, ustala się obowiązujące parametry i wskaźniki kształtowania zabudowy oraz zagospodarowania terenu:

1. Przeznaczenie podstawowe terenu - tereny usług sportu, turystyki i rekreacji;

2. Przeznaczenie uzupełniające - zieleń urządzona, izolacyjna, ochronna, ozdobna; obiekty małej architektury; dojazdy; urządzenia infrastruktury technicznej; obiekty garażowe i gospodarcze
3. Nieprzekraczalna linie zabudowy: 6,00m, zgodnie z rysunkiem planu.
4. Maksymalna i minimalna intensywność zabudowy jako wskaźnik powierzchni całkowitej zabudowy w odniesieniu do powierzchni działki budowlanej: od 0,01 do 1,0.
5. Maksymalna powierzchnia zabudowy działki do 40% całkowitej powierzchni działki.
6. Powierzchnia biologicznie czynna, nie mniej niż 40% całkowitej powierzchni działki.
7. Charakterystyka zabudowy:
 - a) geometria dachu: dowolna;
 - b) wysokość: do dwóch kondygnacji naziemnych w tym poddasze użytkowe; maksymalna wysokość
 - c) w kalenicy 8,50m w przypadku dachu spadowego; 7,00m w przypadku dachu płaskiego; wysokość górnej krawędzi elewacji znajdującej się od frontu działki do głównego okapu, mierzona od średniego poziomu terenu przed głównym wejściem do budynku - do 7,00m.
8. Nie ustala się nowych podziałów dla wiodącego przeznaczenia terenu.
9. Dostępność komunikacyjna z terenów komunikacji publicznej, jednostek bilansowych: 69KDD, 73KDD.

Dla terenów zieleni urządzonej, jednostek bilansowych oznaczonych na rysunku planu symbolem **44ZP** ustala się obowiązujące parametry i wskaźniki kształtowania zabudowy oraz zagospodarowania terenu:

1. Przeznaczenie podstawowe terenu - tereny zieleni urządzonej.
2. Przeznaczenie uzupełniające - obiekty małej architektury; dojazdy; urządzenia infrastruktury technicznej.
3. Zakaz wznoszenia budynków.
4. Zakaz podziału terenu.
5. Dostępność komunikacyjna z terenów dróg publicznych jednostek bilansowych oznaczonych symbolami: 56KDP, 60KDD.

Dla terenów ogródków działkowych oznaczonych na rysunku planu symbolem **45ZD**, ustala się obowiązujące parametry i wskaźniki kształtowania zabudowy oraz zagospodarowania terenu:

1. Przeznaczenie podstawowe terenu - tereny ogródków działkowych;
2. Ustala się zakaz zabudowy, z zastrzeżeniem pkt. 3;
3. Dopuszcza się realizację:
 - 1) altan - budynków działkowych z poddaszem użytkowym i budynków gospodarczych o powierzchni zabudowy do 35m², do obsługi w zakresie głównego przeznaczenia terenu;
 - 2) obiektów małej architektury;
 - 3) sieci i urządzeń infrastruktury technicznej;
 - 4) dojazdów;
 - 5) miejsc postojowych.
4. Nieprzekraczalne linie zabudowy: 6,00m, zgodnie z rysunkiem planu;
5. Maksymalna i minimalna intensywność zabudowy jako wskaźnik powierzchni całkowitej zabudowy w odniesieniu do powierzchni działki, ogrodu działkowego: od 0,01 do 0.5;
6. Maksymalna powierzchnia zabudowy w odniesieniu do powierzchni działki, ogrodu działkowego: 35%;
7. Minimalny udział procentowy powierzchni biologicznie czynnej w odniesieniu do powierzchni działki ogrodu działkowego: 40%;
8. Charakterystyka parterowych altan - budynków działkowych i budynków gospodarczych z poddaszem użytkowym:
 - 1) maksymalna wysokość zabudowy: 7,00m,
 - 2) geometria dachów: dowolna;
7. Nie ustala się nowych podziałów terenu dla wiodącego przeznaczenia terenu.
8. Dostępność komunikacyjna z terenów komunikacji publicznej, jednostek bilansowych: 55KDD, 67KDD, 71KDD.

Dla terenów wód powierzchniowych jednostek bilansowych oznaczonych na rysunku planu symbolami **46WS-48WS** ustala się obowiązujące parametry i wskaźniki kształtowania zabudowy oraz zagospodarowania terenu:

1. Przeznaczenie podstawowe terenu - wody powierzchniowe.
2. Przeznaczenie uzupełniające - zieleń urządzona, izolacyjna, ochronna, ozdobna; urządzenia infrastruktury technicznej.
3. Dopuszcza się:
 - 1) zdrenowanie, przebudowę, zmianę przebiegu, zmianę linii brzegowej,
 - 2) lokalizację przejść i przejazdów,
 - 3) lokalizację i roboty budowlane sieci infrastruktury technicznej.
4. Zakaz wznoszenia obiektów budowlanych.
5. Zapewnienie dostępności w celu konserwacji i utrzymania - zgodnie z przepisami szczególnymi i odrębnymi.

Dla terenów rolnych jednostek bilansowych oznaczonych na rysunku planu symbolami **49R-53R** ustala się obowiązujące parametry i wskaźniki kształtowania zabudowy oraz zagospodarowania terenu:

1. Przeznaczenie podstawowe terenu - tereny użytkowania rolniczego.
2. Przeznaczenie uzupełniające - urządzenia infrastruktury technicznej.
3. Zakaz wznoszenia budynków.
4. Dostępność komunikacyjna z terenów dróg publicznych jednostek bilansowych oznaczonych symbolami: 67KDD, 71KDD oraz dróg wewnętrznych jednostek bilansowych oznaczonych symbolami: 74KDW i 76KDW.

Dla terenów komunikacji publicznej - droga klasy zbiorczej wraz ze ścieżką rowerową, jednostki bilansowej oznaczonej na rysunku planu symbolem **54KDP** ustala się zasady modernizacji, rozbudowy i budowy systemów komunikacji:

1. Przeznaczenie podstawowe terenu - tereny komunikacji publicznej - droga klasy zbiorczej wraz ze ścieżką rowerową.
2. Przeznaczenie uzupełniające - zieleń urządzona, izolacyjna, ochronna, ozdobna; obiekty małej architektury; urządzenia infrastruktury technicznej.
3. Szerokość w liniach rozgraniczających tereny o różnym przeznaczeniu i/lub różnych zasadach zagospodarowania: min. 14,00m max 19,00m, zgodnie z rysunkiem planu.
4. Ustala się lokalizację zjazdów zgodnie z przepisami odrębnymi.
5. Stosowanie parametrów jezdni, chodników, ścieżek rowerowych i innych elementów infrastruktury komunikacyjnej zgodnie z przepisami odrębnymi.
6. Dopuszcza się przebudowę, modernizację i zagospodarowanie pasa ruchu i terenu w liniach rozgraniczających, zgodnie z przepisami odrębnymi.

Dla terenów komunikacji publicznej - droga klasy zbiorczej, jednostki bilansowej oznaczonej na rysunku planu symbolem **55KDZ** ustala się zasady modernizacji, rozbudowy i budowy systemów komunikacji:

7. Przeznaczenie podstawowe terenu - tereny komunikacji publicznej - droga klasy zbiorczej.
8. Przeznaczenie uzupełniające - zieleń urządzona, izolacyjna, ochronna, ozdobna; obiekty małej architektury; urządzenia infrastruktury technicznej.
9. Szerokość w liniach rozgraniczających tereny o różnym przeznaczeniu i/lub różnych zasadach zagospodarowania: min. 8,00m max 22,50m, zgodnie z rysunkiem planu.
10. Ustala się lokalizację zjazdów zgodnie z przepisami odrębnymi.
11. Stosowanie parametrów jezdni, chodników, ścieżek rowerowych i innych elementów infrastruktury komunikacyjnej zgodnie z przepisami odrębnymi.

12. Dopuszcza się przebudowę, modernizację i zagospodarowanie pasa ruchu i terenu w liniach rozgraniczających, zgodnie z przepisami odrębnymi.

Dla terenów komunikacji publicznej - droga klasy lokalnej, jednostki bilansowej oznaczonej na rysunku planu symbolem **56KDL** ustala się zasady modernizacji, rozbudowy i budowy systemów komunikacji:

1. Przeznaczenie podstawowe terenu - tereny komunikacji publicznej - droga klasy lokalnej.
2. Przeznaczenie uzupełniające - zieleń urządzona, izolacyjna, ochronna, ozdobna; obiekty małej architektury; urządzenia infrastruktury technicznej.
3. Szerokość w liniach rozgraniczających tereny o różnym przeznaczeniu i/lub różnych zasadach zagospodarowania: min. 9,00m max 15,50m, zgodnie z rysunkiem planu.
4. Ustala się lokalizację zjazdów zgodnie z przepisami odrębnymi.
5. Stosowanie parametrów jezdni, chodników, ścieżek rowerowych i innych elementów infrastruktury komunikacyjnej zgodnie z przepisami odrębnymi.
6. Dopuszcza się przebudowę, modernizację i zagospodarowanie pasa ruchu i terenu w liniach rozgraniczających, zgodnie z przepisami odrębnymi.

Dla terenów komunikacji publicznej - droga klasy dojazdowej, jednostek bilansowych oznaczonych na rysunku planu symbolami **57KDD-73KDD** ustala się zasady modernizacji, rozbudowy i budowy systemów komunikacji:

1. Przeznaczenie podstawowe terenu - tereny komunikacji publicznej - droga klasy dojazdowej.
2. Przeznaczenie uzupełniające - zieleń urządzona, izolacyjna, ochronna, ozdobna; obiekty małej architektury; urządzenia infrastruktury technicznej.
3. Szerokość w liniach rozgraniczających tereny o różnym przeznaczeniu i/lub różnych zasadach zagospodarowania:
 - 1) 57KDD - min. 5,00m max 10,00m, zgodnie z rysunkiem planu,
 - 2) 58KDD - min. 10,00 m max 13,50 m, zgodnie z rysunkiem planu,
 - 3) 59KDD-61KDD - 10,00m, zgodnie z rysunkiem planu,
 - 4) 62KDD - 8,00m, zgodnie z rysunkiem planu,
 - 5) 63KDD-66KDD - 10,00m, zgodnie z rysunkiem planu,
 - 6) 67KDD - min. 6,50m max 9,00m, zgodnie z rysunkiem planu,
 - 7) 68KDD - 5,00m, zgodnie z rysunkiem planu,
 - 8) 69KDD - min. 7,50m, max 9,50m, zgodnie z rysunkiem planu,
 - 9) 70KDD - min. 6,00m, max 7,00m, zgodnie z rysunkiem planu,
 - 10) 71KDD - min. 10,00m, max 18,00m, zgodnie z rysunkiem planu,
 - 11) 72KDD - 12,00m, zgodnie z rysunkiem planu,
 - 12) 73KDD - 5,00m, zgodnie z rysunkiem planu.
4. Ustala się lokalizację zjazdów zgodnie z przepisami odrębnymi.
5. Stosowanie parametrów jezdni, chodników, ścieżek rowerowych i innych elementów infrastruktury komunikacyjnej zgodnie z przepisami odrębnymi.
6. Dopuszcza się przebudowę, modernizację i zagospodarowanie pasa ruchu i terenu w liniach rozgraniczających, zgodnie z przepisami odrębnymi.

Dla terenów komunikacji - drogi wewnętrzne, jednostek bilansowych oznaczonych na rysunku planu symbolami **74KDW-76KDW**, ustala się zasady modernizacji, rozbudowy i budowy systemu komunikacji:

1. Przeznaczenie podstawowe terenu - tereny komunikacji wewnętrznej.
2. Przeznaczenie uzupełniające: zieleń urządzona, izolacyjna, ochronna, ozdobna; obiekty małej architektury; urządzenia infrastruktury przestrzennej.
3. Szerokość w liniach rozgraniczających tereny o różnym przeznaczeniu i/lub różnych zasadach zagospodarowania:
 - 1) 74KDW - min. 3,50m, max 4,50m, zgodnie z rysunkiem planu,

- 2) 75KDW - 7,00 m, zgodnie z rysunkiem planu,
- 3) 76KDW - 5,00 m, zgodnie z rysunkiem planu.
4. Ustala się lokalizację zjazdów zgodnie z przepisami odrębnymi.
5. Utwardzenie nawierzchni ze spadkiem umożliwiającym swobodny spływ wody opadowej, zgodnie z przepisami odrębnymi.

1.4. Powiązania ustaleń planu z innymi dokumentami

Zgodnie z ustawą z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym ustalenia projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego (część tekstowa i graficzna) nie powinny naruszać ustaleń Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy.

Projekt miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego przewiduje przeznaczenie terenu pod tereny zabudowy mieszkaniowej w obrębie miejscowości Morownica.

Prognoza miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla obszaru położonego w obrębie miejscowości Morownica powstała w powiązaniu z następującymi dokumentami:

- Plan ogólny zagospodarowania przestrzennego Miasta i Gminy Śmigiel zatwierdzony uchwałą Nr VI/102/91 Rady Miasta i Gminy Śmigiel z dnia 25 listopada 1991 r. (Dz. Urz. Woj. Leszczyńskiego nr 9 poz. 115 z 1991 r. ze zm.);
- Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Śmigiel uchwałą nr XXVIII/322/2001 Rady Miejskiej Śmigla z dnia 17 maja 2001 r. /ze zmianami/;
- Plan Zagospodarowania Przestrzennego Województwa Wielkopolskiego uchwałą nr V/70/19 Sejmiku Województwa Wielkopolskiego z dnia 25 marca 2019 r.;
- Prognoza Oddziaływania na Środowisko do Planu Zagospodarowania Przestrzennego Województwa Wielkopolskiego 2019;
- Strategia Rozwoju Gminy Śmigiel na lata 2015-2022;
- Program Ochrony Środowiska dla Powiatu Kościańskiego na lata 2016-2020;
- Strategia polityki społecznej gminy Śmigiel do roku 2025
- Plan gospodarki niskoemisyjnej dla gminy Śmigiel na lata 2015-2020;
- Program rewitalizacji dla gminy Śmigiel na lata 2017-2023;
- Programu ochrony środowiska dla województwa wielkopolskiego do roku 2030;
- Aktualizacja krajowego programu oczyszczania ścieków komunalnych - AKPOŚK 2017;
- Koncepcja sieci Natura 2000 w Polsce- Raport końcowy Phare, czerwiec 2001 r.;
- Koncepcja krajowej sieci ekologicznej EKONET-POLSKA, Fundacja IUCN Poland, Warszawa 1995 r.;
- P. Wylegała, St. Kuźniak, P. Dolata; Obszary ważne dla ptaków w okresie gniazdowania oraz migracji na terenie woj. wielkopolskiego (przygotowane na zlecenie WBPP). Poznań 2008;
- Raport o stanie środowiska w Wielkopolsce;
- Uchwała nr XXI/391/20 Sejmiku Województwa Wielkopolskiego z dnia 13 LIPCA 2020 r. w sprawie określenia Programu ochrony powietrza dla strefy wielkopolski (Dz. Urz. Woj. Wielkopolskiego z 2020 r. poz. 5954);
- publikacje Wojewódzkiego Inspektoratu Ochrony Środowiska w Poznaniu;
- roczna ocena jakości powietrza w województwie wielkopolskim za rok 2020;
- Ekologiczna sieć Natura 2000 - problem czy szansa; pr. zb. pod red. M. Makomaskiej - Juchiewicz i St. Tworka IOP PAN, Kraków 2003;
- Regiony klimatyczne Polski (wg W. Okołowicza); mat. szkol. GEOPROJEKT - Warszawa, 1982;
- Atlas klimatu województwa wielkopolskiego; pr. zb. pod red. R. Farata. IMGW, Poznań 2004;

- Podział hydrograficzny Polski 1:200 000. IMGW, Warszawa 1980-83;
- Potencjalna roślinność naturalna Polski 1:300 000. IGiPZ PAN, Warszawa 1995;
- Mapa morfologiczna Niż. Wielkopolskiej 1:100 000, B. Krygowskiego;
- Mapa hydrograficzna Polski 1:50 000. GEOMAT - Poznań 1989;
- Waloryzacja rolniczej przestrzeni produkcyjnej Polski wg gmin. IUNG, Puławy 1981;
- Mapa glebowo - rolnicza 1 : 25 000. IUNiG, Puławy;
- inwentaryzacja terenowa.

Przy opracowaniu niniejszej prognozy oparto się na obowiązujących aktach prawnych, a w szczególności na:

- Ustawie z dnia 3 października 2008 r. *o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko* (t. j. Dz. U. z 2021 r. poz. 2373 ze zm.);
- Ustawie z dnia 27 marca 2003 r. *o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym* (t. j. Dz. U. z 2022 r. poz. 503);
- Ustawie z dnia 7 lipca 1994 r. *Prawo budowlane* (t. j. Dz. U. z 2021 r. poz. 2351);
- Ustawie z dnia 27 kwietnia 2001 r. *Prawo ochrony środowiska* (t. j. Dz. U. z 2021 r. poz. 1973 ze zm.);
- Ustawie z dnia 14 grudnia 2012 r. *o odpadach* (t. j. Dz. U. z 2021 r. poz. 779 ze zm.);
- Ustawie z dnia 16 kwietnia 2004 r. *o ochronie przyrody* (t. j. Dz. U. z 2021 r. poz. 1098 ze zm.);
- Ustawie z dnia 9 czerwca 2011 r. *Prawo geologiczne i górnicze* (t. j. Dz. U. z 2021 r. poz. 1420 ze zm.);
- Ustawie z dnia 3 lutego 1995 r. *o ochronie gruntów rolnych i leśnych* (t. j. Dz. U. z 2021 r. poz. 1326 ze zm.);
- Ustawie z dnia 20 lipca 2017 r. *Prawo wodne* (t. j. Dz. U. z 2021 r. poz. 2233 ze zm.);
- Ustawie z dnia 13 września 1996 r. *o utrzymaniu czystości i porządku w gminach* (t. j. Dz. U. z 2021 r. poz. 888 ze zm.);
- Ustawie z dnia 23 lipca 2003 r. *o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami* (t. j. Dz. U. z 2021 r. poz. 710 ze zm.);
- Ustawie z dnia 21 sierpnia 1997 r. *o gospodarce nieruchomościami* (t. j. Dz. U. z 2021 r. poz. 1899);
- Rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. *w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko* (Dz. U. 2019 r. poz. 1839);
- Rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 9 września 2002 r. *w sprawie opracowań ekofizjograficznych* (Dz. U. 2002 r. nr 155 poz. 1298);
- Rozporządzeniu Ministra Infrastruktury z 12 kwietnia 2002 r., *w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie* (t. j. Dz. U. z 2019 r. poz. 1065 ze zm.);
- Rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007 r. *w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku* (t. j. Dz. U. z 2014 r. poz. 112);
- Rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 12 stycznia 2011 r. *w sprawie obszarów specjalnej ochrony ptaków* (Dz. U. 2011 r. nr 25 poz. 133);
- Rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 13 kwietnia 2010 r. *w sprawie siedlisk przyrodniczych oraz gatunków będących przedmiotem zainteresowania Wspólnoty, a także kryteriów wyboru obszarów kwalifikujących się do uznania lub wyznaczenia jako obszary Natura 2000* (t. j. Dz. U. z 2014 r. poz. 1713);
- Rozporządzeniu Ministra Zdrowia z dnia 17 grudnia 2019 r. *w sprawie dopuszczalnych poziomów pól elektroenergetycznych w środowisku* (Dz. U. 2019 r. poz. 2448);

- Rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 26 stycznia 2010 r. w sprawie wartości odniesienia dla niektórych substancji w powietrzu (Dz. U. 2010 r. nr 16 poz. 87);
- Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 27 sierpnia 2014 r. w sprawie rodzajów instalacji mogących powodować znaczne zanieczyszczenie poszczególnych elementów przyrodniczych albo środowiska jako całości (Dz. U. 2014 r. poz. 1169);
- Rozporządzenie Dyrektora RZGW w Poznaniu z dnia 28 lutego 2012 r. w sprawie określenia w regionie wodnym Warty wód wrażliwych na zanieczyszczenia związkami azotu ze źródeł rolniczych oraz obszaru szczególnie narażonych, z których odpływ azotu ze źródeł rolniczych do tych wód należy ograniczyć (Dz. Urz. Woj. Wlkp. z 2017 r. poz. 1638).
- Dyrektywie Rady 92/43/EWG z dnia 21 maja 1992 r. w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory (t. j. Dz. U. L 206 z 1992 r. str. 7).

1.5. Zamiany stanu środowiska w przypadku braku uchwalenia miejscowego planu

W przypadku braku akceptacji projektu planu, teren pozostanie w obecnym użytkowaniu i może prowadzić to do niekontrolowanego rozwój zabudowy bez odpowiednich zezwoleń i wytycznych dotyczących ochrony środowiska naturalnego. Uchwalenie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla obszaru położonego w obrębie miejscowości Morownica pozwoli stworzyć nowe obszary pod zabudowę mieszkaniową, przygotowane zgodnie z zasadami zrównoważonego rozwoju.

2. Metody zastosowane przy sporządzaniu prognozy

Podstawowym celem prognozy, opracowywanej równocześnie z projektem planu jest poszukiwanie i wskazanie możliwości rozwiązań planistycznych najkorzystniejszych dla stanu środowiska, poprzez:

- identyfikację i ocenę najbardziej prawdopodobnych wpływów na biofizyczne i zdrowotne komponenty środowiska ogólnego obszaru, jakie może wywołać realizacja dyspozycji przestrzennych zawartych w projekcie
- dyskusję i współpracę autora prognozy z autorem projektu planu celem eliminacji rozwiązań i ustaleń niemożliwych do przyjęcia ze względu na ewentualne negatywne skutki dla środowiska lub zagrożenie dla zdrowia mieszkańców, poinformowanie podmiotów procedury planistycznej, tj. wnioskodawców, społeczność lokalną i organy samorządu o skutkach wpływu ustaleń projektu dla środowiska przyrodniczego.

Zadanie to wymaga interdyscyplinarnej analizy procesów i zjawisk zachodzących w środowisku, przy uwzględnieniu zmian w otoczeniu, na które składa się system prawny, postęp cywilizacyjny i techniczny, zachowania i przemiany świadomości społeczności lokalnej itp.

Analizy przeprowadzone w ramach prognozy oparto na założeniach, że stanem odniesienia dla prognozy są:

- uwarunkowania wynikające z realizacji ustaleń planu,
- ustalenia wynikające z wizji lokalnej.

Ocenę możliwych przemian komponentów środowiska przeprowadzono w oparciu o analizę ich funkcjonowania w istniejącej oraz planowanej do realizacji strukturze przestrzennej. Kolejnym krokiem była analiza przyszłego funkcjonowania środowiska pod wpływem przemian, jakie zajądą skutek realizacji ustaleń planu.

Metodyka opracowania prognozy oddziaływania na środowisko została zrealizowana zgodnie z art. 51 ust. 2 i art. 52 ust 1 i 2 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko

(t. j. Dz. U. z 2021 r. poz. 2373 ze zm.) oraz z charakterem ustaleń projektu miejscowego planu zagospodarowania.

W prognozie przedstawiono istniejący stan środowiska, który został poprzedzony wizją terenową oraz inwentaryzacją urbanistyczną. Analizie została poddana Gminna Ewidencja Zabytków, ekofizjografia, studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Śmigiel jak również archiwalne materiały kartograficzne, planistyczne, hydrologiczne itp. oraz inne dostępne materiały oraz publikacje pozwalające w sposób szczegółowy przedstawić jego stan środowiskowy.

Prognozę oddziaływania planu na środowisko przedstawiono w zakresie, jaki umożliwia obecny stan informacji o środowisku przyrodniczym oraz przewidywanym zainwestowaniu i zagospodarowaniu terenu. Z samej istoty prognozy wynika, że musi dotyczyć ona oceny hipotetycznej, aczkolwiek osadzonej w konkretnych realiach i wynikającej z dobrze przeprowadzonej diagnozy stanu istniejącego oraz logicznego wnioskowania skutków przewidywanych zmian. Prognoza ma charakter szacunkowy. Metody, jakie stosowane są w sporządzaniu prognozy, są metodami indukcyjno - opisowymi, polegającymi na łączeniu w logiczną całość posiadanych informacji o dotychczasowych mechanizmach funkcjonowania środowiska. Rolą prognozy jest jasne stwierdzenie, czy realizacja ustaleń planu będzie miała wpływ na zmiany w środowisku przyrodniczym, jakiego rodzaju mogą to być zmiany i jakie z tego wypływają wnioski.

3. Analiza istniejącego stanu oraz jakości środowiska

3.1. Położenie geograficzne i ukształtowanie powierzchni

Gmina Śmigiel położona jest w południowo - zachodniej części województwa wielkopolskiego. Graniczy ona od północnego - wschodu z gminą Kościan, od wschodu z gminą Krzywiń, od południa z gminami Osieczna, Lipno, Włoszakowice, a od zachodu z gminą Przemęt, Kamieniec i Wielichowo. Wg podziału fizyczno - geograficznego J. Kondrackiego obszar gminy leży na terenie makroregionu o nazwie Pojezierze Leszczyńskie. Dolina rzeki Samicy stanowi granicę mezoregionów. Na północnym - zachodzie jest to równina Kościańska, na południowym - zachodzie Pojezierze Sławskie a na wschodzie Pojezierze Krzywińskie. Rzeka Samica płynie w rynnę polodowcowej, prawie przez środek gminy. Ma kierunek południkowy. W rejonie Przysieki Polskiej zmienia go na NW-SE. Rzędne w dolinie rzeki wynoszą 75m n.p.m., przy południowej granicy gminy, do 65m n.p.m. przy zachodnim krańcu. W dolinie Obrzańkiego Kanału Południowego, w NW części gminy, wysokości wynoszą 62,7-63,8m n.p.m., a przy wschodniej granicy, w rejonie jezior Wonieść i Jezierzycie, 67,6m n.p.m.. Poza dolinami rozciągają się wysoczyzny pagórkowate. W części południowo - zachodniej gminy, wysokości wynoszą 100-110m n.p.m., z najwyższym położonym punktem 115,8m n.p.m. na zachód od Nietążkowa. Na pozostałym obszarze wysokości wahają się od 80 do 90m n.p.m. Różnica między najniższym a najwyższym położonym punktem wynosi 53m.

Obręb Morownica znajduje się w południowo-zachodniej części gminy. Miejscowość Morownica graniczy z miejscowościami: Poladowo, Nietążkowo, Bronikowo, Szczepankowo, znajdującymi się w gminie Śmigiel, oraz z gminą sąsiednią - gminą Przemęt (miejscowości Sokołowice, Biskupice, Poświętno, Popowo Stare). Całkowita powierzchnia terenów stanowiących obszar opracowania wynosi ok. 47,5ha. Na obszarze objętym miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego zlokalizowana jest zabudowa zagrodowa i mieszkaniowa z usługami towarzyszącymi, oraz tereny parku pałacowego wraz z terenami sportu rekreacji wypoczynku i zieleni parkowej. Na analizowanym obszarze nie obowiązuje żaden miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego. Obszar ten znajduje się w bliskim sąsiedztwie i graniczy z terenami objętymi miejscowymi planami zagospodarowania przestrzennego:

- od północnego - zachodu z terenem objętym miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego dla terenów zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej w obrębie wsi Morownica zatwierdzonym uchwałą nr XIV/129/11 Rady Miejskiej Śmigla z dnia 24.11.2011 r. (Dz. U. Woj. Wlkp. z 2012 r. poz. 4);

- od północnego - zachodu z terenem objętym zmianą miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla miasta i Gminy Śmigiel w obrębie wsi Morownica zatwierdzoną uchwałą nr XXIV/293/2000 Rady Miejskiej Śmigła z dnia 28.12.2000 r.;
- od południowego-zachodu z terenem objętym zmianą miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla miasta i Gminy Śmigiel w obrębie wsi Morownica zatwierdzoną uchwałą nr XVI/183/2000 Rady Miejskiej Śmigła z dnia 17.02.2000 r.;
- od północy z terenem objętym miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego dla obszarów lokalizacji siłowni wiatrowych - gmina Śmigiel, obszar „Żegrówko - Morownica” zatwierdzonym uchwałą nr L/522/10 Rady Miejskiej Śmigła z dnia 15.07.2010 r. (Dz. U. Woj. Wlkp. z 2010 r., Nr 204. poz. 3735).

3.2. Budowa geologiczna

Obszar gminy Śmigiel pod względem budowy geologicznej leży na Monoklinie Przedśudeckiej. Na osadach permotriasowych zalegają osady trzeciorzędu i czwartorzędu o grubości do 100 m.

Osady trzeciorzędowe reprezentowane są przez utwory oligoceńskie, mioceny i plioceny. Osady oligoceńskie to: piaski kwarcowe, kwarcowo - glaukonitowe, mułki, mułowce, ropy, ilowce, żwiry, węgiel brunatny. Osady mioceny to: piaski, ropy, ilowce i węgiel brunatny. Osady plioceny to przede wszystkim ropy poznańskie. W granicach gminy Śmigiel osady plioceny ukazują się na powierzchni w środkowej i północnej jej części.

Osady czwartorzędowe to utwory plejstoceny zlodowacenia północnopolskiego i środkowopolskiego oraz holoceny. Doliny rzeczne wypełniają osady holoceny. Są to :mułki, piaski i torfy. W obrzeżach dolin występują mady, mułki, piaski i żwiry rzeczne (tarasów akumulacyjnych i nad zalewowych) zlodowacenia północnopolskiego. Piaski eoliczne tworzą szereg wydmy o wysokości 15-18m pomiędzy Bronikowem i Wydorowem.

Eksploatację kruszywa naturalnego prowadzi się na złożach: KOSZANOWO, POLADOWO, ŚMIGIEL II, ŚMIGIEL III, ŚMIGIEL BETONIARNIA, NIETAŻKOWO - POŁUDNIE, KOSZANOWO I, a eksploatację surowca ilastego ceramiki budowlanej na złożach: CZACZ, CZACZ II, NIETAŻKOWO I, PRZYSIEKA STARA.

Na obszarze objętym miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego nie występują zasoby naturalne w postaci złóż kopalin, złóż minerałów i inne.

3.3. Gleby

Gmina Śmigiel jest gminą o charakterze rolniczym. Grunty orne zajmują 83% powierzchni. Aż 40% stanowią grunty klasy II i III, rozwinięte na glinach zwałowych lub ilach, w północnej i wschodniej części gminy. W centralnej części w rejonie Śmigła, gdzie przeważają gleby utworzone na piaskach i żwirach, są to gleby mniej urodzajne należące do IV, V i VI klasy. Dna dolin zajmują użytki zielone. Gmina jest terenem intensywnej produkcji żywności w zakresie zbóż, okopowych, trzody chlewnej i bydła. W rejonie miasta Śmigła rozwinięta jest produkcja warzywno - ogrodnicza w gospodarstwach szklarniowych.

Na obszarze objętym opracowaniem występują następujące klasy bonitacji gleb: RIIIa, RIIIb, RIVa, RIVb, RV , Br-RIIIa, Br-RIIIb, Br-RIVa, Br-RIVb, Br-RV, PsIII, PsIV, ŁIII, B, Bz, dr, W

3.4. Warunki klimatyczne

Według regionalizacji W. Okołowicza gmina Śmigiel leży w obrębie regionu śląsko - wielkopolskiego. Klimat gminy jest umiarkowany o przewadze wpływów oceanicznych związanych z globalną cyrkulacją mas powietrza napływającego z północnego Atlantyku i basenu Morza Śródziemnego. Według

regionalizacji klimatycznej powiat położony jest w obrębie regionu Śląsko - Wielkopolskiego. Amplitudy temperatur są tutaj mniejsze od przeciętnych w Polsce, wiosny i lata wczesne i ciepłe, zimy łagodne. Średnia roczna temperatura powietrza dochodzi do 8°C, najzimniejszym miesiącem jest styczeń (średnia temp. -3 do -3,5°C), najcieplejszym - lipiec (od 17,5 do 18°C). Długość okresu wegetacyjnego wynosi około 220 dni. Charakterystyczna dla tej strefy jest dość duża liczba dni pochmurnych (od 120 do 145 w roku) a jednocześnie jedne z najmniejszych w Polsce opady - suma roczna rzędu 500-550mm. Najwyższe sumy opadów charakteryzują miesiące letnie (lipiec - sierpień) najniższe - zimowe (od stycznia do marca). Około 60-70% opadów przypada na okres wegetacyjny. Podobnie jak na większości obszaru woj. wielkopolskiego również w gminie Śmigiel przeważają wiatry zachodnie. Ich udział (z sektora NW do SW) wynosi w skali roku ok. 40 do 50%. Zdecydowanie zachodni kierunek wiatru dominuje w ciągu całego roku. Uzależnione to będzie głównie od różnic w ukształtowaniu powierzchni, pokrycia roślinnością, obecności dużych powierzchni wodnych czy wręcz stopnia zainwestowania terenu. Klimat tego rejonu cechuje się następującymi parametrami meteorologicznymi: średnia roczna temperatura powietrza wynosi 7,9°C, średnia roczna wilgotność powietrza wynosi 81% i średnia roczna opadów wynosi 500-600mm.

Omawiane tereny charakteryzuje się dobrymi warunkami termicznymi, równomiernym nasłonecznieniem, małą wilgotnością powietrza i dobrym przewietrzeniem.

3.5. Stosunki wodne (wody powierzchniowe i wody podziemne)

Pod względem hydrograficznym obszar gminy Śmigiel położony jest w zlewni Obry (Południowy Kanał Obry). Obszar gminy Śmigiel położony jest w obrębie następujących cieków podstawowych:

- Kanał Południowy - 3,3km
- Kanał Szczodrowo-Brońsko - 2,6km
- Kanał Przysiecki - 0,7km
- Rzeka Samica Leszczyńska - 19,9km
- Rzeka Samica Stara - 7,1km
- Rów Wonieść - Olszewo - 12,9km
- Rów W - 1,2km
- Rów W1 - 0,2km
- Rów W2 - 0,5km.

Przez środek gminy przepływa rzeka Samica Leszczyńska, do której wpadają drobne ciekły wodne spływające z wysoczyzn. W północno - zachodniej części gminy przepływa Południowy Kanał Obry, a w północno - wschodniej części Kanał Przysiecka Stara i Kanał Wonieść. Kanały te stanowią równocześnie granice gminy Śmigiel. Rzeka Samica przyjmuje małe bezimienne ciekły i rowy melioracyjne, a jej dopływy dotychczas nie były kontrolowane. Należy podkreślić, że rzeka Samica jest zasilana przez wypływające wody ze skarp wysoczyzny. Są to różnej wydajności źródła, a większe osiągają wydajność około 15m³/h. Granicę wschodnią gminy stanowi zbiornik wodny Wonieść utworzony z Jeziora Wonieść i Jezierzyckiego. Zajmuje powierzchnię 389,5ha. Jest to zbiornik wodny przeciwpowodziowy, zbudowany w 1982 r. (po uprzednim podniesieniu brzegów).

Jego podstawowym zadaniem jest przejmowanie fali powodziowej z Kanału Kościańskiego w okresach wysokich przepływów, a w okresie letnim woda ze zbiornika służy do nawadniania około 2000 ha łąk.

W rejonie Śmigla występują liczne zbiorniki w większości w wyrobiskach poeksploatacyjnych. Z większych należy wymienić stawy w Nietążkowie i staw hodowlany w wyrobisku poeksploatacyjnym. Rzeki prowadzą wody pozaklasowe. Czynniki obniżającymi w zdecydowany sposób jakość wód płynących są nadmierne zanieczyszczenia azotem azotynowym i fosforem ogólnym oraz zanieczyszczenia

bakteriologiczne (bakterie z grupy coli lub typu fekalnego). Wysokie stężenie wykazują również siarczany, zawiesina ogólna oraz związki wapnia i magnezu. Woda źródeł (Żegrowo) zawiera podwyższone ilości azotu azotanowego oraz niewielkie wartości wskaźników dopuszczalnych zanieczyszczeń ściekami. Wody zbiornika „Wonieść” są również w znacznym stopniu zanieczyszczone, ich stan czystości może ulegać wahaniom sezonowym. Na terenie gminy Śmigiel występuje kilkadziesiąt większych i mniejszych zbiorników wodnych zarówno pełniących funkcję retencyjnych, rybnych, przeciwpożarowych oraz przeciwpowodziowych.

Obecny stan czystości wód powierzchniowych należy uznać za niezadowalający. Wody rzek i jezior są zeutrofizowane, co wykazują przede wszystkim nadmierne zawartości biogenów. Przyczyna złego stanu wód są zarówno zanieczyszczenia obszarowe i drobne rozproszone zanieczyszczenia związane z rolnictwem, jak i źródła punktowe - zrzuty z oczyszczalni ścieków.

Na terenach poddanych opracowaniu znajdują się wody powierzchniowe stojące tj. istniejący staw.

Pod względem hydrogeologicznym obszar gminy Śmigiel zlokalizowany jest w regionie wielkopolskim. Jednostką najniższego rzędu jest subregion wysoczyzny zielonogórsko - leszczyńskiej. Główne piętro użytkowe występuje tu w utworach czwartorzędu. Poziomy trzeciorzędowe występują na znacznej głębokości i wykorzystywane są sporadycznie (Śmigiel, Żydowo, Jezierzycy).

Piętro czwartorzędowe W obrębie utworów czwartorzędowych występują dwa poziomy wodonośne: poziom gruntowy i poziom wgłębny między klinowy i pod klinowy.

Poziom gruntowy w sposób ciągły występuje w dolinie Samicy, Kanału Wonieść, Przysieka Stara i Południowego Obry oraz w otoczeniu Zbiornika Wonieść, natomiast na wysoczyźnie tylko sporadycznie. Poziom gruntowy związany jest z osadami zlodowacenia bałtyckiego, holocenu oraz częściowo interglacjału emskiego. Na występowanie wód tego poziomu oprócz uwarunkowań geologicznych, duży wpływ posiadają: warunki geomorfologiczne obszaru, sieć rzeczna i czynniki klimatyczne (opady, temperatura). Miąższość warstw wodonośnych wynosi od 10 do 22m. W dolinie Samicy łączy się on z poziomem wód wgłębnych. Poziom gruntowy drenowany jest przez ciek i przez eksploatację ujęć. Poziom zasilany jest przez spływ z wysoczyzny i infiltrację opadów atmosferycznych. Zwierciadło wody ma charakter swobodny. Parametry filtracyjne w dolinie Samicy są korzystne. Poziom gruntowy na większą skalę eksploatowany jest w Brońsku, Przysiece Starej i Polskiej oraz w Robaczynie.

Poziom wgłębny Występuje on w obszarze wysoczyzny morenowej w fluwioglacjalnych, interglacjalnych i interstadialnych osadach piaszczysto - żwirowych. Występuje też w dolinach kopalnych. Ogólna miąższość osadów wodonośnych na wysoczyźnie osiąga 5-15m, natomiast w dolinach kopalnych przekracza 20m. Należy zaznaczyć, że dzięki istnieniu licznych wymyć erozyjnych, wyklinowań warstw, na omawianym obszarze występuje praktycznie jeden połączony poziom wodonośny w utworach czwartorzędu. Zasilanie jego odbywa się głównie przez infiltrację opadów. W układzie krążenia najsilniej zaznacza się eksploatacja ujęcia komunalnego miasta Śmigla, przy którym rozbudował się wyraźniej lej depresji. W jego zasięgu, pierwotnie subartezyjskie zwierciadło wody ma obecnie charakter swobodny i obniżyło się około 3-4m. Poziom wgłębny użytkowany jest przez liczne ujęcia m.in. Śmigiel, Nietążkowo, Podśmigiel.

Piętro trzeciorzędowe związane jest z utworami miocenu. W obrębie tego poziomu wyróżnia się trzy warstwy wodonośne: dolną, środkową i górną związane z cyklicznością sedymentacji buro węglowej.

Warstwa górna występuje na całym analizowanym obszarze. Miąższość jej waha się w granicach 20m, tworzą ją piaski drobne i pylaste przewarstwione soczewkami mułków i mułków piaszczystych lub

piasków średnich. Warstwy górne ujęte są między innymi w Śmiglu, Starym Bojanowie, Żydowie i Jezierzycach.

Warstwę środkową tworzą piaski o zróżnicowanym uziarnieniu, najczęściej drobnoziarniste i pylaste czasami średnioziarniste i gruboziarniste, o zmiennym, rozprzestrzenieniu.

Warstwę dolną stanowią piaski drobnoziarniste i pylaste, średnioziarniste i gruboziarniste, lokalnie ze żwirami o zmiennej miąższości, najczęściej w granicach 20-60m.

Jakość wód z ujęcia w Śmiglu pod względem parametrów fizyko - chemicznych uległa znacznemu pogorszeniu od lat osiemdziesiątych. Przyczyną tego zjawiska jest położenie ujęcia miejskiego w obrębie zwartej zabudowy. Miasto nie było skanalizowane, a budowa geologiczna sprzyja szybkiej migracji zanieczyszczeń do warstwy wodonośnej. Ponadto w strefie zasilania ujęcia istnieje nieczynne wysypisko śmieci, wykorzystywane również jako wylewisko ścieków.

Jakość wód pietra trzeciorzędowego. Górno mioceńska warstwa wodonośna, która najczęściej jest ujmowana do eksploatacji prowadzi wody, które generalnie należy zaliczyć do II klasy czystości (wg klasyfikacji PIOŚ). Na zlecenie Urzędu Gminy Śmigiel wykonano dla głównych ujęć (Śmigiel, Podśmigiel, Stara Przysieka, Polska Przysieka, Robaczyn, Brońsko) dokumentacje hydrogeologiczne dla potrzeb ustanowienia stref ochronnych, które pozwolą na prawidłową gospodarkę terenami w wyznaczonych strefach i uzyskanie w konsekwencji poprawy jakości ujmowanych wód.

W granicach gminy Śmigiel występują obszary wymagające wysokiej ochrony (OWO) dla Głównych Zbiorników Wód Podziemnych (GZWP). W części północnej jest to zbiornik nr 150 o nazwie Pradolina Warszawsko - Berlińska, natomiast w części południowo - zachodniej zbiornik nr 305 o nazwie Struktura Międzymorenowa Leszna. Na terenie gminy Śmigiel wyznaczono punkty: monitoringu podstawowego (krajowego) - ujęcie miejskie w Śmiglu oraz monitoringu regionalnego - ujęcie w Robaczynie. Dla ujęć wody w Śmiglu, Podśmiglu, Robaczynie, Brońsku i Przysiece Polskiej ustanowiono strefy ochronne ustalające ograniczenia i zakazy w użytkowaniu (w tym dla obiektów gospodarki odpadami).

Obszar objęty planem znajduje się poza obszarem szczególnej ochrony wód powierzchniowych. Tereny objęte miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego położone są poza obszarami zasobowymi Głównych Zbiorników Wód Podziemnych oraz poza strefami ochronnymi ujęć wód podziemnych wymagających ochrony.

Teren objęty planem położony jest w regionie wodnym Warty w jednolitej części wód podziemnych JCWPd: nr 69 (kod PLGW600069). Stan chemiczny i ilościowy określa się jako dobry. W 2015 r. przeprowadzono ocenę jakości wód podziemnych w punktach pomiarowych w ramach monitoringu diagnostycznego stanu chemicznego wód podziemnych. W roku 2017 badania jakości wód podziemnych w ramach Państwowego Monitoringu Środowiska prowadzone były przez Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska w Poznaniu, który prowadzi monitoring na obszarach szczególnie narażonych na zanieczyszczenia związkami azotu ze źródeł rolniczych. Obszar Szczególnie Narażony Samica podczas prowadzonych badań prowadzone w latach poprzednich w ramach monitoringu regionalnego wód podziemnych oraz przez zakłady wodociągów nie wykazał zagrożenia zanieczyszczeniem związkami azotu pochodzenia rolniczego.

Gmina Śmigiel znajduje się w obszarze dorzecza Odry. Zgodnie z zapisami Planu gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Odry została przeprowadzona analiza, której celem była identyfikacja znaczących oddziaływań antropogenicznych na wody oraz ocena wpływu działalności człowieka na środowisko wodne. Wykorzystano do tego celu m.in. dane gromadzone w jednostkach administracyjnych w zakresie

użytkowania wód, w tym poboru wody, zrzutu ścieków komunalnych i przemysłowych, wielkość nawożenia, hodowlę zwierząt itp. Ponadto zostały wzięte pod uwagę dane z monitoringu wód w zakresie poszczególnych wskaźników fizykochemicznych, biologicznych i hydromorfologicznych. Wśród zaobserwowanych rodzajów presji na obszarze dorzecza Odry można wskazać:

- punktowe źródła zanieczyszczeń- zrzuty ścieków komunalnych i przemysłowych, składowiska odpadów, działalność górnicza, przypadkowe skażenia gruntowo - wodne,
- obszarowe zanieczyszczenia - działalność rolnicza, zanieczyszczenia związkami azotu ze źródeł rolniczych, zrzuty ścieków komunalnych z terenów nieobjętych kanalizacją,
- oddziaływania wywierane na ilościowy stan wód - pobory wód podziemnych i powierzchniowych.

Realizacja ustaleń projektu planu nie spowoduje nieosiągnięcia celów środowiskowych zawartych w „Planie gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Odry”, z uwagi na fakt, iż planowane przedsięwzięcia nie będą miały bezpośredniego wpływu na obszary wodne na obszarze dorzecza Odry, a co za tym na stan chemiczny i ekologiczny (elementy biologiczne, fizykochemiczne i hydromorfologiczne).

Obszar objęty projektem planu nie znajduje się na obszarach, na których prawdopodobieństwo wystąpienia powodzi jest średnie i wynosi raz na 100 lat oraz wysokie i wynosi raz na 10 lat.

Zgodnie z wytycznymi Krajowego Zarządu Gospodarki Wodnej nadrzędnym celem Ramowej Dyrektywy Wodnej jest osiągnięcie dobrego stanu wód. Wody powierzchniowe, w tym silnie zmienione i sztuczne jednolite części wód, powinny do tego czasu osiągnąć dobry stan chemiczny, oraz odpowiednio, dobry stan ekologiczny lub dobry potencjał ekologiczny, gdzie: stan ekologiczny obowiązuje dla naturalnych jednolitych części wód, potencjał ekologiczny dla sztucznych lub silnie zmienionych jednolitych części wód.

Cele środowiskowe dla wód powierzchniowych oraz obszarów chronionych ustalane są zgodnie z zapisami art. 4 Ramowej Dyrektywy Wodnej. Stosowana jest przy tym zasada - jeśli do danej części wód odnosi się więcej niż jeden z celów, ustala się cel najbardziej rygorystyczny. W Polsce, w pierwszym etapie planowania gospodarowania wodami, cele środowiskowe dla części wód zostały oparte głównie na wartościach granicznych poszczególnych wskaźników fizyko - chemicznych, biologicznych i hydromorfologicznych określających stan ekologiczny wód powierzchniowych oraz wskaźników chemicznych świadczących o stanie chemicznym wody, odpowiadających warunkom osiągnięcia przez te wody co najmniej dobrego stanu (dla części wód uznanych za naturalne) oraz dobrego lub powyżej dobrego potencjału (dla części wód uznanych za silnie zmienione, bądź sztuczne). Wartości tych wskaźników określa ustawa z dnia 20 lipca 2017 r. Prawo wodne (t. j. Dz. U. z 2021 r. poz. 624 ze zm.). W przypadku wód wykazujących w momencie ustalania celów środowiskowych bardzo dobry stan ekologiczny, wymagane jest utrzymanie tego stanu dla wypełnienia zasady nie pogarszania stanu wód.

Przyczyną przyjęcia uproszczonych sposobów ustalenia celów środowiskowych, jest przyjęte w pierwszym cyklu planistycznym podejście do opracowania warunków referencyjnych dla poszczególnych typów wód:

- dla obszarów chronionych funkcjonujących na obszarach dorzeczy, tj. dla: obszarów wyznaczonych do ujmowania wody przeznaczonej dla zaopatrzenia ludności w wodę do spożycia;
- części wód przeznaczonych do celów rekreacyjnych;
- obszarów wyznaczonych jako wrażliwe na substancje biogenne (źródła komunalne oraz rolnictwo);
- obszarów przeznaczonych do ochrony siedlisk lub gatunków, gdzie utrzymanie lub poprawa stanu wód jest ważnym czynnikiem w ich ochronie (w tym obszary NATURA 2000).

3.6. Szata roślinna

Lasy stanowią niecałe 14% powierzchni Gminy Śmigiel. Największy kompleks leśny znajduje się w części południowo - zachodniej, pomiędzy Bronikowem, a Starym Bojanowem. Szatę roślinną kształtuje człowiek, a stanowi ją głównie roślinność uprawowa pól uprawnych /zboża, kukurydza, okopowe, uprawy ogrodnicze itp., oraz zieleń spontaniczna - stanowiska roślinności krzewiastej - drzewiastej wyrosłe w sposób samoistny a także drzewa przydrożne zwłaszcza od strony dróg. Otoczeniem dla przedmiotowych terenów są również: tereny zielone łąk i pastwisk a także roślinność ogrodnicza.

Na obszarze gminy Śmigiel występuje także szereg roślin chronionych i rzadko występujących. Na uwagę zasługują stanowiska: lilii złotogłów w północnej części kompleksu leśnego Nowa Wieś - Żegrowo, fiołka pagórkowego w wąwozie koło Starego Bojanowa, gwiazdnicy grubolistnej w lasach południowej części gminy oraz pełnika europejskiego spotykanego na łąkach koło Robaczyna.

Na obszarze gminy zarejestrowane są następujące pomniki przyrody, w tym:

- platan klonolistny o obwodzie 350cm i wysokości 20m, w parku w Czaczu,
- dąb szypułkowy o obwodzie 680cm i wysokości 21m, w oddz. 110, przy drodze w Żegrowie;
- dąb szypułkowy o obwodzie 505cm i wysokości 21m, w oddz. 100, na skraju lasu w Żegrowie;

Na uwagę zasługują również:

- 3 lipy drobnolistne o obwodzie 280-310cm, na cmentarzu kościelnym w Starym Bojanowie;
- 2 dęby w Jezierzycach;
- głąz narzutowy na polu wsi Jezierzycy, w pobliżu toru kolejowego;
- 13 olsz czarnych, przy drodze, w pobliżu stacji kolejowej Przysieka Stara;
- 1 dąb szypułkowy „Filip” w Księginkach o obwodzie 541 cm.

Szata roślinna w zdecydowanej większości użytkowanego rolniczo terenu jest uboga, zdominowana przez zbiorowiska antropogeniczne pól uprawnych. Jedynie wzdłuż dróg, czy wokół stawu występują skupiska bądź pojedyncze drzewa i krzewy.

Na obszarze objętym opracowaniem nie występują gatunki roślin oraz grzybów objęte ochroną gatunkową.

3.7. Świat zwierzęcy

Fauna Gminy Śmigiel jest typowa dla nizinnych obszarów kraju. Intensywne użytkowanie rolnicze okolicy i zmiany w krajobrazie spowodowały pewne zubożenie gatunkowe występujących zwierząt. Mimo to, dosyć liczne, choć niewielkie kompleksy leśne i zadrzewienia zapewniają schronienie wielu gatunkom zwierząt.

Na terenie gminy Śmigiel stwierdzono występowanie następujących gatunków:

- ssaki: sarna, dzik, zając, kuna domowa, norka amerykańska, nietoperz, mysz polna, mysz domowa, szczur wędrowny, kret, jeż, lis, jenot;
- ptaki: gawron, wrona, wilga, szpak, wróbel, jaskółka, szczygieł, skowronek, jastrząb, myszołów, puszczyk, sójka, sroka, grzywacz, dzięcioł pstry wielki, kowalik, sikora modra i bogatki, kos, drozd śpiewak, pokrzewka czarnołbista i ogrodowa, piegży i cierniówki, pleszki, łożówki, pliszki siwej, grubodzioba, zięby, dzwońca, makolągwy, mazurka i szpaka, kruk;
- gady: jaszczurka zwinka;
- owady: mucha domowa, trzmiel, osa, szerszeń, pszczoła motyle, biedronka siedmiokropka, turkuć podjadek.

Na obszarze objętym opracowaniem nie występują gatunki zwierząt objęte ochroną gatunkową.

3.8. Obszary Natura 2000 oraz Obszary Chronionego Krajobrazu

W granicach gminy Śmigiel wyszczególnić można następujące wielkoprzestrzenne systemy obszarów chronionych:

- Natura 2000:
 - Zbiornik Wonieść (kod obszaru PLB 300005),
 - Pojezierze Sławskie (kod obszaru PLB 300011),
- Park Krajobrazowy:
 - Przemęcki Park Krajobrazowy
- Obszar Chronionego Krajobrazu:
 - Przemęcko - Wschowski i Kompleks Leśny Włoszakowice
 - Kompleks Leśny Śmigiel - Święciechowa
 - Krzywińsko - Osiecki wraz z zadrzewieniami generała Dezyderego Chłapowskiego i Kompleksem Leśnym Osieczna - Góra.

Obszar objęty miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego nie znajduje się na obszarach chronionych oraz w ich najbliższym sąsiedztwie na podstawie przepisów ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (t. j. Dz. U. z 2021 r. poz. 1098 ze zm.).

3.9. Jakość powietrza

Powietrze atmosferyczne należy do najważniejszych chronionych komponentów środowiska przyrodniczego. Obowiązujące regulacje prawne odnoszą się przede wszystkim do jego jakości oraz kontroli emisji w postaci pozwoleń na emisję gazów i pyłów. Ze względu na porozumienia międzynarodowe, ochrona powietrza atmosferycznego obejmuje również warstwę ozonową i klimat.

Punktowe źródła mają istotny wpływ na wielkość i zasięg stężeń zanieczyszczeń w powietrzu atmosferycznym. Emisja punktowa pochodzi głównie z dużych zakładów przemysłowych emitujących pyły, dwutlenek siarki, tlenek azotu, tlenek węgla oraz metale ciężkie.

Zgodnie z ustawą z dnia 17 lipca 2009 r. o systemie zarządzania emisjami gazów cieplarnianych i innych substancji (t. j. Dz. U. z 2020 r. poz. 1077 ze zm.) podmioty gospodarcze zobowiązane są do sporządzania rocznych raportów o wielkości emisji gazów i innych substancji, wprowadzanych do powietrza.

Na terenie objętym miejscowym planem nie ma zlokalizowanych większych kotłowni związanych z prowadzoną działalnością gospodarczą.

Źródłem emisji powierzchniowej, pochodzącej z sektora bytowego, są lokalne kotłownie i paleniska domowe. Na terenie Gminy mieszkańcy ogrzewają swoje domy głównie węglem, co przyczynia się do wysokiej emisji dwutlenku siarki, tlenku azotu, pyłów, sadzy oraz tlenku węgla i węglowodorów aromatycznych. Coraz wyższe ceny paliw opałowych przyczyniają się z kolei do poszukiwania różnego rodzaju oszczędności. Z tego powodu część mieszkańców spala w swoich piecach różnego rodzaju odpady, emitujące znaczne ilości zanieczyszczeń. Praktyka ta jest w dalszym ciągu powszechna dla obszarów wiejskich.

Do celów grzewczych i technologicznych plan ustala stosowanie paliw charakteryzujących się niskimi wskaźnikami emisji substancji do powietrza takich jak paliwa płynne, gazowe i stałe oraz urządzenia do ich spalania charakteryzujące się wysokim stopniem sprawności. Należy korzystać z urządzeń o wysokiej sprawności grzewczej i niskim stopniu emitowanych zanieczyszczeń. Zmiana sposobu zagospodarowania terenów objętych granicą planu będzie wpływała na kształtowanie jakości powietrza atmosferycznego. Wprowadzenie możliwości lokalizacji zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, zabudowy mieszkaniowej

jednorodzinnej z prawem wprowadzenia usług, poprzez brak realizacji ustaleń planu może wpłynąć na wzrost dotychczasowej emisji gazów i pyłów na tym obszarze.

W Gminie Śmigiel największa emisja liniowa występuje w obrębie dróg lokalnych, zlokalizowanych na terenie miasta, ze względu na duże natężenie ruchu, które jest z kolei główną przyczyną uciążliwości akustycznych. Pomimo iż sieć dróg na terenie Gminy jest stale modernizowana i przebudowywana, to jednak ciągły wzrost ruchu samochodowego pociąga za sobą degradację stanu technicznego dróg, a co za tym idzie zwiększenie hałasu komunikacyjnego i wzrost ilości zanieczyszczeń w powietrzu.

Na terenie gminy Śmigiel zanieczyszczenie powietrza spowodowane jest głównie przez emisję z procesów spalania paliw (grzewczych i w źródłach mobilnych). Gmina Śmigiel i powiat kościański został zaliczony do strefy wielkopolskiej zgodnie z nowym podziałem kraju na strefy zgodnym z założeniami do projektu ustawy o zmianie ustawy Prawo ochrony środowiska oraz niektórych innych ustaw, stanowiącej transpozycję Dyrektywy 2008/50/WE do prawa polskiego. Według nowego podziału strefę stanowi: aglomeracja o liczbie mieszkańców powyżej 250 tys., miasto o liczbie mieszkańców powyżej 100 tys., pozostały obszar województwa.

W województwie wielkopolskim Roczna ocenę jakości powietrza za 2020 r. wykonano w 3 strefach: aglomeracja miasta Poznań, miasto Kalisz, strefa wielkopolska (w której zlokalizowana jest Gmina Śmigiel). Celem przeprowadzenia rocznej oceny jest:

- 1) klasyfikacja stref w oparciu o obowiązujące na dany rok kryteria,
- 2) uzyskanie informacji o przestrzennych rozkładach stężeń zanieczyszczeń,
- 3) wskazanie wartości i obszarów przekroczeń wartości kryterialnych,
- 4) wskazanie potrzeb w zakresie niezbędnej modernizacji systemu monitoringu powietrza.

Wartości otrzymane w roku 2020 w odniesieniu do poziomów dopuszczalnych, poziomów docelowych i poziomu celu długoterminowego pozwoliły na zakwalifikowanie Gminy Śmigiel, będącej składową strefy wielkopolskiej, do niższych klas: do klasy A - dla dwutlenku siarki, dwutlenku azotu, ołowiu, benzenu, tlenku węgla, kadmu, arsenu, niklu pyłu PM10 oraz ozonu; do klasy C - ze względu na wynik oceny pyłu PM2,5, i benzo(a)pirenu.

Tabela 1. Wynikowe klasy stref dla poszczególnych zanieczyszczeń uzyskane w ocenie rocznej dokonanej z uwzględnieniem kryteriów ustanowionych w celu ochrony zdrowia

Nazwa strefy	Symbol i klasy poszczególnych substancji											
	NO ₂	SO ₂	CO	C ₆ H ₆	Pył PM 2,5	Pył PM 10	BaP	As	Cd	Ni	Pb	O ₃
Strefa wielkopolska	A	A	A	A	C	A	C	A	A	A	A	A

Źródło: Roczna ocena jakości powietrza w województwie wielkopolskim za rok 2020

W efekcie oceny stref w oparciu o kryteria określone dla ochrony roślin, przeprowadzonej w 2020 r. strefę wielkopolską zaliczono do klasy A dla ozonu, dwutlenku siarki i tlenków azotu.

Tabela 2. Wynikowe klasy stref dla poszczególnych zanieczyszczeń uzyskane w ocenie rocznej dokonanej z uwzględnieniem kryteriów ustanowionych w celu ochrony roślin.

Nazwa Strefy	Symbol klasy dla poszczególnych substancji		
	NO _x	SO ₂	O ₃
Strefa wielkopolska	A	A	A

Źródło: Roczna ocena jakości powietrza w województwie wielkopolskim za rok 2020

Podstawą klasyfikacji stref w rocznej ocenie jakości powietrza są wartości poziomów: dopuszczalnego, dopuszczalnego powiększonego o margines tolerancji (PM2.5), docelowego i celu długoterminowego określone w Rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 24 sierpnia 2012 r. w sprawie poziomów niektórych substancji w powietrzu (Dz. U. z 2012 r. poz. 1031) oraz w dyrektywie 2008/50/WE - CAFE. W wyniku klasyfikacji, w zależności od analizy stężeń w danej strefie można wydzielić następujące klasy:

- klasy stref: klasa A - stężenia zanieczyszczeń na terenie strefy nie przekraczają poziomów dopuszczalnych i poziomów docelowych;
- klasa B - stężenia zanieczyszczeń na terenie strefy przekraczają poziomy dopuszczalne lecz nie przekraczają poziomów dopuszczalnych powiększonych o margines tolerancji;
- klasa C - stężenia zanieczyszczeń na terenie strefy przekraczają poziomy dopuszczalne powiększone o margines tolerancji, w przypadku gdy margines tolerancji nie jest określony - poziomy dopuszczalne i poziomy docelowe;

oraz dla ozonu:

- klasa D1 - stężenia ozonu nie przekraczają poziomu celu długoterminowego,
- klasa D2 - stężenia ozonu przekraczają poziom celu długoterminowego.

Zidentyfikowany powyżej stan zanieczyszczenia powietrza atmosferycznego Gminy Śmigiel, stanowi świadectwo dość dobrego stanu powietrza atmosferycznego na niniejszym obszarze.

3.10. Klimat akustyczny

Hałas w środowisku to wszelkiego rodzaju niepożądane, nieprzyjemne i uciążliwe dźwięki w danym miejscu i czasie. Jest zanieczyszczeniem środowiska przyrodniczego charakteryzującym się różnorodnością źródeł i powszechnością występowania. Skutki oddziaływania hałasu i wibracji na człowieka i środowisko naturalne są bardzo dotkliwe.

Dominującymi źródłami hałasu przemysłowego są: instalacje wentylacji ogólnej, odpylania i odwiórowania, sprężarki, chłodnie, maszyny tartaczne, maszyny stolarskie, maszyny do plastycznej obróbki metalu, maszyny budowlane, węzły betoniarskie, sieczkarnie, specjalistyczne linie technologiczne, transport wewnątrzzakładowy oraz urządzenia nagłaśniające. Jednakże wydaje się iż w gminie Śmigiel hałas przemysłowy ze względu na brak szczególnie uciążliwych zakładów nie jest dokuczliwy dla mieszkańców. Wiadomo, że uciążliwość hałasu emitowanego z obiektów jest zróżnicowana i zależna między innymi od ilości źródeł i czasu ich pracy, stopnia wytłumienia itp. Najczęstszą przyczyną generowania ponadnormatywnej emisji hałasu do środowiska jest praca układów wentylacji oraz klimatyzacji obiektów. Uciążliwości powodowane hałasem przemysłowym są sukcesywnie ograniczane poprzez stosowanie nowoczesnych rozwiązań materiałowych, technologicznych i organizacyjnych. Funkcjonujący prawnie - administracyjny sposób postępowania oraz sankcje ekonomiczne przyczyniają się do ograniczenia emisji ponadnormatywnych, a tym samym zachowania obowiązujących standardów akustycznych.

Hałas komunikacyjny stanowi szczególnie dużą uciążliwość dla mieszkańców aglomeracji miejskich oraz zamieszkujących w pobliżu tras komunikacyjnych (drogowych, kolejowych, lotniczych). Hałas ten,

w przeważającej części, w bezpośredniej odległości od źródła zawiera się w granicach 75÷80dB. Skumulowane gęstości rozkładów poziomów hałasu drogowego w ciągu doby wykazują, że w 50% przypadków, poziom hałasu drogowego przekracza 70dB, a w ponad 10% przypadków, poziom hałasu drogowego mniejszy jest od 60dB. Niektóre z chwilowych maksymalnych poziomów hałasu osiągają wartości zbliżone do 100dB. O wielkości poziomu hałasu z tych źródeł decydują: natężenie ruchu, prędkość pojazdów, ich stan techniczny, stan nawierzchni dróg, płynność ruchu, nachylenie jezdni. Brak pomiarów hałasu drogowego na terenie objętym opracowaniem, uniemożliwia jednoznaczne określenie przekroczeń wartości dopuszczalnych i wyznaczenie terenów najbardziej zagrożonych.

4. Istniejące problemy ochrony środowiska istotne z punktu widzenia realizacji projektowanego planu

Obszar objęty projektem planu nie znajduje się w granicach oraz w bezpośrednim sąsiedztwie obszarów chronionych. Na podstawie analizy stanu środowiska przyrodniczego można wywnioskować, że realizacja ustaleń planu przy zachowaniu wytycznych i przeprowadzeniu procedur administracyjnych dotyczących ochrony środowiska nie spowoduje negatywnych skutków dla środowiska naturalnego.

5. Przewidywane oddziaływanie ustaleń planu na środowisko wraz z rozwiązaniami mającymi na celu zapobieganie, ograniczenie lub kompensację przyrodniczą negatywnych oddziaływań na środowisko

5.1. Różnorodność biologiczna

Na terenach zurbanizowanych różnorodność biologiczna zapewniana jest przede wszystkim przez zieleń przestrzeni publicznych, tj. parki, zieleńce, skwery, a także zieleń nadrzeczną i towarzyszącą zabudowie, natomiast na terenach niezurbanizowanych różnorodność biologiczna zapewniana jest przede wszystkim przez roślinność uprawową, lasy oraz zadrzewiania i zakrzewienia śródpolne. W tym kontekście, zapisy projektu planu dotyczące wprowadzenia udziału powierzchni biologicznie czynnej na terenach przeznaczonych pod zabudowę mieszkaniową jednorodzinną i zabudowę mieszkaniową jednorodzinną z prawem wprowadzenia usług korzystnie wpłyną na bioróżnorodność terenu. Ustalenia planu w przypadku ich pełnego wdrożenia, nie powinny stworzyć bezpośredniego, rażącego zagrożenia, zarówno dla flory i fauny sąsiednich terenów, jak i dla ludzi. Bezpośrednie zubożenie lub likwidację istniejącej roślinności agrarnej można będzie zaobserwować w miejscu powstania nowych obiektów na terenach dotychczas niezabudowanych. Naturalne zbiorowiska roślinne zastępowane będą roślinnością ozdobną oraz ogrodową. Istotne jest, aby wprowadzana zieleń charakteryzowała się odpowiednim doбором i zróżnicowaniem gatunkowym oraz gęstością nasadzeń. Wówczas będzie nie tylko wpływać na wzrost różnorodności biologicznej, ale także podnieść walory krajobrazowe terenu. Efektywniej będzie pełnić rolę izolacji przed zanieczyszczeniami i ponadnormatywnymi oddziaływaniami akustycznymi. Zapisy planu sprzyjać będą zatem należytej ochronie różnorodności biologicznej przedmiotowego terenu.

5.2. Oddziaływanie na ludzi

Przewidywane skutki ustaleń planu nie wpłyną negatywnie na zdrowie ludzi. Bezpośredni, ale krótkotrwały lub chwilowy charakter, może mieć oddziaływanie akustyczne związana z fazą budowy obiektów na poszczególnych terenach. W celu bezpieczeństwa i ochrony zdrowia ludzi plan wskazuje w odniesieniu do poziomu hałasu rodzaje terenów, o których mowa w przepisach Prawa Ochrony Środowiska i Rozporządzeniu Ministra Środowiska:

pod zabudowę mieszkaniową jednorodziną - tereny oznaczone symbolami MN
pod zabudowę mieszkaniową wielorodzinną i zamieszkania zbiorowego - tereny oznaczone symbolami MW,
pod zabudowę mieszkaniowo-usługową - tereny oznaczone symbolami MN/U i MW/U,
pod zabudowę zagrodową - tereny oznaczone symbolami RM,
pod zabudowę rekreacyjno-wypoczynkową - tereny oznaczone symbolami US.

Pozwoli to uchronić środowisko przyrodnicze oraz ludzi mieszkających w sąsiedztwie przed ponadnormatywnymi oddziaływaniami. Potencjalnym źródłem zagrożenia może być zatem niepełna realizacja wytycznych planu, dotyczących zapewnienia odpowiedniej jakości środowiska na opisywanym terenie.

5.3. Oddziaływanie na powierzchnie ziemi

Zmiany rzeźby terenu wynikające z antropopresji pociągają za sobą zmiany pozostałych składowych środowiska przyrodniczego. Wszelkie przekształcenia prowadzące do wprowadzenia nowego zainwestowania, w postaci nowych budynków czy też obsługującej je infrastruktury komunikacyjnej, wiążą się ze zmianą powierzchni ziemi i gleby. W celu ochrony gruntu odprowadzenie wód opadowych z powierzchni utwardzonych oraz pozostałych wód opadowych i/lub roztopowych - po odpowiednim podczyszczeniu należy odprowadzać powierzchniowo do gruntu w granicach własności nieruchomości lub do sieci kanalizacji deszczowej prowadzonej w liniach rozgraniczających dróg, dopuszcza się inne rozwiązania w zakresie odprowadzenia wód opadowych zgodnie z obowiązującymi przepisami.

Przekształcenia powierzchniowej warstwy ziemi opisywanego obszaru związane będą z wykopami pod fundamenty nowych budynków mieszkalnych oraz budową dróg. Wykopy związane z fundamentowaniem budynków powodują powstawanie mas ziemnych, które należy w odpowiedni sposób zagospodarować. W tym zakresie sugeruje się w prognozie, aby ziemia pochodząca z wykopów została w miarę możliwości zagospodarowana w granicach działki, bądź też w uzgodnieniu z władzami gminy usunięta na wskazane miejsce poza obszarem projektu planu. Realizacja nowych funkcji spowoduje zniszczenie warstwy glebowej i zastąpienie jej gruntem antropogenicznym. Część terenów przeznaczonych pod zabudowę mieszkaniową jednorodziną zostanie odzyskana dla przyrody w postaci np.: wprowadzania zieleni przydomowej, co zapewniają zapisy planu określające procentowo, pozostawienie powierzchni biologicznie czynnej w obrębie poszczególnych działek. W czasie realizacji ustaleń planu ukształtowanie terenu nie powinno ulec znacznym zmianom, które mogłyby spowodować niekorzystne przekształcenia naturalnego ukształtowania terenu. Niebezpieczeństwo związane ze zmianą ukształtowania terenu może więc zaistnieć w przypadku np. niewłaściwego zagospodarowania mas ziemnych z procesu realizacji obiektów budowlanych. Wystąpią zatem oddziaływania bezpośrednie, długoterminowe i stałe poprzez zajmowanie gruntów pod zabudowę kubaturową a także oddziaływania krótkoterminowe związane z etapem prowadzenia prac budowlanych.

5.4. Oddziaływanie na wody powierzchniowe i podziemne

Na zmiany stosunków wodnych może mieć wpływ ograniczenie infiltracyjnego zasilania warstwy wodonośnej na skutek zajęcia pewnej powierzchni pod zabudowę. Są to jednak powierzchnie zbyt małe, aby można było prognozować negatywne zmiany w tym zakresie.

Szczególnej troski wymaga rozwiązanie problemu odprowadzania ścieków i przyłączenia obiektów do systemu kanalizacji sanitarnej. Zagrożenia dla czystości mogą również stwarzać wody opadowe

i roztopowe, odbierane z utwardzonych powierzchni ciągów komunikacyjnych w przypadku nie przestrzegania zasad dotyczących odprowadzania tych wód.

Dla ochrony oraz prawidłowego funkcjonowania wód podziemnych w zapisach projektu planu uwzględniono wytyczne Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Poznaniu. Ochrona wód powierzchniowych i podziemnych musi być realizowana poprzez maksymalne ograniczenie zanieczyszczeń gruntu poprzez ograniczenie zrzutów zanieczyszczeń szczególnie substancji biogenych, organicznych i toksycznych do gruntu i do wód powierzchniowych.

Plan ustala obowiązek zastosowania odpowiednich środków technicznych, zabezpieczających wody podziemne i powierzchniowe przed zanieczyszczeniem. Ustala zaopatrzenie w wodę z sieci wodociągowej, podłączanej docelowo do zewnętrznego systemu sieci miejskiej, dopuszcza się zaopatrzenie z indywidualnych ujęć. Na terenie objętym planem ustala realizację rozdzielczego systemu kanalizacji. Docelowo ustala odprowadzenie ścieków komunalnych i przemysłowych do projektowanej kanalizacji, na warunkach określonych przez Dysponenta sieci.

Działki pod zabudowę uzbroić w indywidualne przyłącza do sieci kanalizacji sanitarnej i deszczowej. Dopuszcza jako rozwiązanie tymczasowe, odprowadzanie ścieków komunalnych i przemysłowych do szczelnych zbiorników bezodpływowych, lub inne - do czasu objęcia zbiorczą kanalizacją sanitarną. Ścieki ze zbiorników będą systematycznie wywożone przez koncesjonowanego przewoźnika do punktu zlewowego przy oczyszczalni ścieków. Ustala zastosowanie urządzeń hermetyzujących rozładunek/załadunek płynów szkodliwych/problematycznych dla środowiska.

Na terenie objętym planem dopuszcza się prowadzenie działalności produkcyjnej i usługowej powodującej powstawanie ścieków, których skład wymaga wstępnego oczyszczenia przed wprowadzeniem do kanalizacji zewnętrznej; dopuszczalne parametry ścieków określi dysponent sieci na podstawie przepisów szczególnych.

Sposobem postępowania z wodami opadowymi i roztopowymi z powierzchni dachów oraz powierzchni niezanieczyszczonych powinno być ich rozprowadzenie na terenie posesji poprzez zachowanie maksymalnie dużych powierzchni nieutwardzonych, stosowanie nawierzchni przepuszczalnych zapewniających retencje wód opadowych i roztopowych lub odprowadzanie ich do podziemnych zbiorników retencyjnych na wody opadowe.

Generalnie stosunki wodne nie ulegną radykalnej zmianie.

5.5. Oddziaływanie na krajobraz

Na skutek realizacji zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej z prawem wprowadzenia usług dojdzie do oddziaływań (bezpośrednich i stałych) na krajobraz tego terenu. Nowa zabudowa będzie stanowiła uzupełnienie zainwestowania wsi z określoną obowiązującą linią zabudowy, co znacznie przyczyni się do kształtowania ładu przestrzennego w nawiązaniu do otoczenia krajobrazu.

W celu ochrony wartości krajobrazowych miejscowy plan nakazuje ochronę lokalnych wartości krajobrazu i ujednolicenie formy architektonicznej nowej zabudowy. W zakresie kształtowania walorów krajobrazowych na obszarze opracowania istotne znaczenie mają ustalenia planu dotyczące ukształtowania obiektów i sposobów zagospodarowania. Plan wprowadza ograniczenia maksymalnej wysokości zabudowy, wyznacza systemy komunikacyjne, precyzuje linie obowiązujące i nieprzekraczalne zabudowy. Plan skutecznie reguluje zasady tworzenia ładu przestrzennego i kształtowania krajobrazu. Ustala zachowanie istniejących walorów krajobrazowych. Uwzględni konieczność wprowadzenia nowych powierzchni biologicznie czynnych - zieleń urządzona, izolacyjna, ochronna oraz ozdobna.

Realizacja ustaleń planu przy precyzyjnie dochowanych warunkach jego ustaleń, korzystnie wpłynie na walory estetyczne całego obszaru.

5.6. Oddziaływanie na rośliny i zwierzęta

Wprowadzenie nowej zabudowy na terenach jeszcze niezainwestowanych może być powodem zubożenia dotychczas występującej flory i fauny.

W celu eliminacji negatywnego oddziaływania planowanej w projekcie planu zabudowy na roślinność dla terenów przewidziano przeznaczenie uzupełniające - towarzyszące terenu: zieleń urządzona, izolacyjna.

Wprowadzono również zapisy ograniczające powierzchnię zabudowy terenu oraz wprowadzono minimalną powierzchnię biologicznie czynną. Na tak wyznaczonej powierzchni zostaną utworzone przydomowe ogrody z nasadzeniami (najczęściej ozdobnymi) drzew, krzewów i innej roślinności.

5.7. Oddziaływanie na powietrze atmosferyczne

Zmiana sposobu zagospodarowania terenów objętych planem będzie wpływała na kształtowanie jakości powietrza atmosferycznego. Wprowadzenie możliwości lokalizacji budownictwa mieszkaniowego rekreacyjnego przyczyni się do wzrostu emisji gazów i pyłów na tym obszarze. Emisje będą przede wszystkim powstawały podczas ogrzewania budynków oraz podczas dojazdów do posesji. Czasowy wzrost emisji związany będzie z prowadzeniem inwestycji budowlanych. Zanieczyszczenia gazowe, związane z pracą silników maszyn budowlanych oraz zanieczyszczenia pyłowe, powstające w wyniku przemieszczania mas ziemnych będą miały charakter punktowy i czasowy.

W wyniku realizacji ustaleń planu, nie powinno dochodzić do ponadnormatywnego negatywnego oddziaływania na powietrze na skutek emisji niskiej. W planie nie zezwala się na stosowanie w celach grzewczych paliw wysokoemisyjnych. Zaleca się wykorzystanie gazu i innych paliw niskoemisyjnych.

Biorąc pod uwagę zanieczyszczenia komunikacyjne - oddziaływanie bezpośrednie, krótkotrwałe i chwilowe może wystąpić na etapie realizacji inwestycji, co związane będzie z dowozem materiałów budowlanych na tereny działek. W bezpośrednim sąsiedztwie terenu opracowania nie ma i nie są projektowane drogi o dużym natężeniu ruchu

Skutecznym sposobem zmniejszającym oddziaływanie ruchu drogowego dla otoczenia jest zieleń. Rośliny zatrzymują poprzez absorpcje około 50% związków ołowiu, 80-90% substancji smolistych i 20% substancji gazowych. Aby skuteczność zieleni była w pełni wykorzystana musi być zachowany warunek odpowiedniej wysokości, szerokości i jej ilości. W projektowanej zieleni powinna być uwzględniona roślinność różnych gatunków, aby w całym roku uzyskać odpowiednie ulistnienie i powierzchnie absorbujące zanieczyszczenia.

5.8. Oddziaływanie na klimat

Zmiany w lokalnych stosunkach klimatycznych nie będą odbiegały od już istniejących, wynikających z obecnego zainwestowania i ograniczone będą do sfery mikroklimatów. Zmiany dotyczą minimalnych i maksymalnych temperatur powietrza, wilgotności powietrza, prędkości wiatru. Nie wpływają one znacząco na warunki klimatu lokalnego terenów objętych planem.

Wprowadzenie możliwości lokalizacji budownictwa mieszkaniowego przyczyni się do wzrostu emisji gazów i pyłów na tym obszarze. Emisje będą przede wszystkim powstawały podczas ogrzewania budynków oraz podczas dojazdów do posesji. Jednak nie będą one miały wpływu na klimat.

Podstawowym źródłem wprowadzania gazów i pyłów (w tym cieplarnianych) do powietrza w obszarze objętym opracowaniem będzie emisja związana z ogrzewaniem. W celu minimalizacji tego oddziaływania projekt planu przewiduje wykorzystanie do celów grzewczych paliw charakteryzujących się niskimi wskaźnikami emisyjnymi, tj. gazu, energii elektrycznej, paliw stałych (np. biomasa, drewno itp.)

i urządzeń do ich spalania charakteryzujących się wysokim stopniem sprawności oraz alternatywnych źródeł energii (np. kolektorów słonecznych).

5.9. Oddziaływanie na klimat akustyczny

Na terenie planu nastąpi wzrost poziomu hałasu komunikacyjnego, spowodowany zwiększeniem liczby mieszkańców dojeżdżających do domów.

Zgodnie z zapisami planu w granicach analizowanego obszaru znajdują się tereny zabudowy mieszkaniowej. Teren ten należy do terenów podlegających ochronie akustycznej, dla których obowiązują dopuszczalne poziomy hałasu w środowisku, określone w przepisach odrębnych, jak dla terenów zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej.

Etap realizacji ustaleń planu, przede wszystkim budowy budynków i dróg, nie powinien stwarzać dodatkowych zagrożeń akustycznych w środowisku, pod warunkiem, że prace budowlane nie będą prowadzone w porze nocnej. Nadmierny hałas jest jednym z głównych czynników oddziałujących w sposób negatywny na otaczające środowisko w tym głównie na ludzi. Dopuszczalny poziom hałasu w środowisku dla terenów przeznaczonych pod zabudowę mieszkaniową jednorodziną wynosi: 50dB - w porze dnia (od godz. 6-22), 40dB - w porze nocnej (od godz. 22-6). Takie parametry przyjęto również dla terenów zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej z prawem wprowadzenia usług. Ww. poziomy hałasu dotyczące zabudowy nie będą szkodliwie oddziaływać na środowisko przyrodnicze jak i na zdrowie ludzi.

Hałas emitowany podczas pracy elektrowni wiatrowych związany jest głównie ze zjawiskami aerodynamicznymi towarzyszącymi pracy łopat osadzonych na wirniku usytuowanym na wieży elektrowni, na wysokości kilkudziesięciu metrów ponad poziomem terenu. Przy sprzyjającym wietrze końcówki łopat mogą poruszać się z bardzo dużą prędkością (250 km/h tj. 70 m/s), co powoduje emisję dźwięku z wyraźnymi składowymi tonalnymi o częstotliwości w zakresie 700 Hz – 800 Hz. Składowe tonalne w widmie hałasu mają znaczenie tylko wówczas, jeśli odległości pomiędzy wirnikiem turbiny, a punktem imisji (odbioru) na obszarze chronionym są mniejsze od 300 m. Hałas, jaki powstaje na terenie chronionym, w wyniku działania siłowni wiatrowej określa się imisją hałasu. Wszystkie zjawiska występujące między emisją (źródło hałasu), a imisją (odbiorca) określamy jako propagacja. Pod pojęciem propagacji rozumiemy czynniki, które mają wpływ na zmniejszenie lub zwiększenie poziomu dźwięku hałasu w obszarze imisji, w wyniku rozprzestrzeniania się fali dźwiękowej.

Siłownie wiatrowe w celu spełnienia warunków wynikających z norm dopuszczalnego poziomu hałasu, powinny być zlokalizowane w bezpiecznych odległościach (co najmniej 300 - 350 m jak wskazują dane z raportów oddziaływania na środowisko oraz monitoringu istniejących i funkcjonujących farm), od obszarów o funkcji ochronnej – mieszkaniowych i innych przeznaczonych na stały pobyt ludzi. Ustalenia miejscowego planu zakładają sytuowanie zabudowy mieszkaniowej w odległości większej niż prognozowany zasięg izofony o wartości 40dB, w bezpiecznej odległości od zabudowań elektrowni wiatrowych (minimum odległość 500m) zapewniając zgodny z przepisami prawnymi poziom hałasu w szczególności zachowania nieprzekraczalnego progu hałasu 40dB dla pory nocnej. Istniejące oraz planowane siłownie wiatrowe nie powinny więc spowodować przekroczenia akustycznych standardów jakości środowiska na terenach objętych opracowaniem.

W sąsiedztwie najintensywniej użytkowanych dróg (minimum raz w każdej porze roku), terenów zabudowy przemysłowej i w sąsiedztwie istniejących oraz planowanych farm wiatrowych zaleca się wykonanie pomiarów poziomu.

5.10. Integralność obszaru Natura 2000 i inne obszary cenne przyrodniczo

Obszar objęty miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego nie znajduje się na obszarach chronionych oraz w ich najbliższym sąsiedztwie na podstawie przepisów ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (t. j. Dz. U. z 2021 r. poz. 1098 ze zm.).

5.11. Oddziaływanie na zasoby naturalne

Na obszarze objętym miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego nie występują zasoby naturalne w postaci złóż kopalin, złóż minerałów i in. stąd realizacja planu nie wpływa na przedmiotowe komponenty środowiska.

5.12. Oddziaływanie na zabytki i dobra materialne

Teren objęty miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego w obrębie Morownica, objęty jest strefą ochrony archeologicznej - zewidencjonowanych stanowisk archeologicznych w gminnej ewidencji zabytków w tym następujących stanowisk:

- Morownica st. 15 AZP61-23/85;
- Morownica st. 19 AZP 61-23/89;
- Morownica st. 20 AZP 61-23/90;
- Morownica st. 21 AZP 61-23/91;
- Morownica st. 22 AZP 61-23/92;
- Morownica st. 26 AZP 61-23/97;
- Morownica st. 27 AZP 61-23/98;
- Morownica st. 28 AZP 62-23/99;
- Morownica st. 29 AZP 61-23/100;
- Morownica st. 32 AZP 61-23/103;
- Morownica st. 37 AZP 61-23/108;

Przedmiotem ochrony w strefie zewidencjonowanych stanowisk archeologicznych są znajdujące się w niej zabytki archeologiczne stanowiące świadectwo życia i działalności człowieka.

Zgodnie z ustaleniami planu na etapie uzgadniania projektów budowlanych ustala się obowiązek uzgodnienia wszelkich zamierzeń inwestycyjnych lokalizowanych na stanowiskach archeologicznych, oraz wszelkiej działalności inwestycyjnej związanej z budynkami ujętymi w ewidencji zabytków z konserwatorem zabytków, który określi, z uwzględnieniem przepisów odrębnych, warunki dopuszczające do realizacji inwestycji.

W granicach objętych miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego znajduje się część parku pałacowego wchodzącego w skład zespołu rezydencjonalnego wpisanego do rejestru zabytków pod numerem rejestru 1000/A na podstawie decyzji z dnia 4 kwietnia 1986 r. Wszelkie działania i inwestycje planowane na tym obszarze, w tym również wycinka drzew, krzewów oraz wprowadzenie nowych nasadzeń wymaga pozwolenia Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków. Ponadto nie dopuszcza się lokalizacji obiektów kubaturowych jak również bilbordów lub innych reklam wielkoformatowych.

W granicach objętych miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego znajduje się oficyna z 1887 r., wpisana do rejestru zabytków pod numerem 1000/A na podstawie decyzji z dnia 4 kwietnia 1986 r. Wszelka działalność inwestycyjna związana z tym budynkiem wymaga uzyskania pozwolenia Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków. Ponadto obowiązuje zakaz dobudowy, nadbudowy rozbudowy,

czy rozbiórki jak również wymiany oryginalnych elementów wyposażenia oraz konstrukcji z wyłączeniem elementów, które w 100% uległy zniszczeniu.

Na terenie objętym miejscowym planem zlokalizowane są następujące zabytki ujęte w gminnej ewidencji zabytków:

- dom mieszkalny, ul. Śmigielska 12,
- czworak, ul. Śmigielska 6a,
- czworak, ul. Śmigielska 10,
- szkoła, ul. Leśna 1,
- gospoda, ul. Śmigielska 1,
- figurka Matki Boskiej, na drodze do Śmigła
- kapliczka przy domu nr 1.

Dopuszcza się rozbudowę budynków ujętych w Gminnej Ewidencji Zabytków w sposób zharmonizowany z historyczną bryłą budynku, poszanowaniem zachowanego detalu architektonicznego.

Wszelkie prace prowadzone przy zabytkach wymagają szczególnej staranności i dbałości w zakresie rozwiązań architektonicznych oraz zastosowanych materiałów, przy poszanowaniu autentycznej substancji obiektów, a w przypadku parku - istniejącego starodrzewia i układu kompozycyjnego.

6. Potencjalne zmiany stanu środowiska w przypadku braku realizacji ustaleń miejscowego planu

W przypadku braku akceptacji projektu planu, teren pozostanie w obecnym użytkowaniu i może prowadzić to do niekontrolowanego rozwoju zabudowy bez odpowiednich zezwoleń i wytycznych dotyczących ochrony środowiska naturalnego. Uchwalenie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla obszaru położonego w obrębie miejscowości Morownica pozwoli stworzyć nowe obszary pod zabudowę mieszkaniową, przygotowane zgodnie z zasadami zrównoważonego rozwoju.

7. Rozwiązania alternatywne do rozwiązań zawartych w planie oraz rozwiązania mające na celu zapobieganie, ograniczenia lub kompensację przyrodniczą negatywnych oddziaływań na środowisko

Na etapie sporządzania MPZP rozważane były różne warianty rozwiązań wewnętrznych. Wybór ostatecznego rozwiązania nastąpił po konsultacjach społecznych z udziałem zainteresowanych stron oraz władarzy gminy. Wszystkie rozważane koncepcje urbanistyczne pod względem oddziaływania na środowisko nie różniły się od siebie. Na analizowanym obszarze, nie występują powierzchniowe obszary prawnie chronione i obszary Natura 2000. Projekt miejscowego planu nie wprowadza funkcji, które mogłyby wpłynąć na cele, przedmiot ochrony oraz integralność jakiegokolwiek obszaru Natura 2000 oraz o innych cennych walorach przyrodniczych. Zapisami ustaleń funkcjonalnych chroni istniejące walory przyrodniczo - krajobrazowe omawianego obszaru, w związku z czym nie ma potrzeby wskazywania rozwiązań alternatywnych.

8. Propozycje dotyczące przewidywanych metod analizy skutków realizacji postanowień miejscowego planu oraz częstotliwości jej przeprowadzania

Przewidywane metody analizy realizacji postanowień projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego pod kątem wpływu na środowisko mogą się odnieść do:

- oddziaływania projektowanego zagospodarowania terenu;

- przestrzegania ustaleń dotyczących przeznaczenia terenu, ukształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu, ustaleń dotyczących wyposażenia w infrastrukturę techniczną, ochrony i kształtowania środowiska i ładu przestrzennego, ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków.

W zakresie oddziaływania projektowanego zagospodarowania terenu na środowisko:

- w odniesieniu do przedsięwzięć, dla których wydano decyzję o uwarunkowaniach środowiskowych, obowiązywać będzie monitoring środowiska w zakresie i metodach określonych w wydanej decyzji;
- w odniesieniu do pozostałych terenów może to być monitoring państwowy środowiska prowadzony przez odpowiednie organy administracji państwowej, powołane do badania stanu środowiska, - w przypadku skarg mieszkańców na oddziaływanie prowadzonej działalności w oparciu o uchwalony plan, analizę realizacji ustaleń i badania skażenia środowiska powinien przeprowadzić odpowiedni organ administracji samorządowej,
- w odniesieniu do nieruchomości nieposiadających przyłącza do kanalizacji sanitarnej, obowiązywać będzie monitoring zbiorników bezodpływowych w celu kontroli częstotliwości ich opróżniania oraz w celu opracowania planu rozwoju sieci kanalizacyjnej, a także przydomowych oczyszczalni ścieków w celu kontroli częstotliwości i sposobu pozbywania się komunalnych osadów ściekowych oraz w celu opracowania planu rozwoju sieci kanalizacyjnej (zgodnie z ustawą o utrzymaniu czystości i porządku w gminach Dz. U. z 2021 r. poz. 888 ze zm.).

W zakresie realizacji przestrzegania ustaleń planu powinny być okresowe przeglądy zainwestowania obszaru i realizacji planu, wykonane przez administrację samorządową na potrzeby oceny prowadzonej polityki przestrzennej. Częstotliwość okresowych przeglądów powinna być zgodna z przepisami szczególnymi. Zgodnie z art. 32 ustawy z dnia 23 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, organ sporządzający plan zobowiązany jest przynajmniej raz w czasie kadencji Rady na przeprowadzenie analizy zmian w zagospodarowaniu przestrzennym, w tym skutków realizacji postanowień projektowanego dokumentu. Jednocześnie skutki realizacji postanowień miejscowego planu, będą podlegały bieżącemu monitoringowi odpowiednich służb ochrony środowiska, służb ochrony przyrody, organów administracji oraz organizacji ekologicznych. Bardzo ważna jest również postawa obywateli, którzy powinni reagować natychmiastową interwencją w przypadku stwierdzenia wystąpienia ponadnormatywnego oddziaływania.

Na etapie oceny projektu planu nie wprowadza się konkretnych rozwiązań mających na celu analizę skutków realizacji oraz częstotliwości jej przeprowadzania. Na etapie budowy prowadzenie monitoringu jest bezcelowe. Wynika to z faktu, że okres ten będzie krótkotrwały oraz cechował się będzie stosunkowo niewielkim i w ogólnej ocenie nieznaczącym, wpływem na szeroko pojmowane środowisko.

9. Informacje o możliwym transgranicznym oddziaływaniu na środowiskowo

Wykonanie transgranicznej oceny oddziaływania na środowisko konieczne jest w sytuacji gdy planowane w projekcie planu rozwiązania mogą znacząco oddziaływać na środowisko i ludzi sąsiadujących krajów. W przypadku przedmiotowego planu z uwagi na odległość do najbliższej granicy (ok. 120km) należy wykluczyć prawdopodobieństwo wystąpienia transgranicznego oddziaływania na środowisko.

Projekt planu jest dokumentem o charakterze lokalnym, którego zakres obowiązywania nie będzie wykraczał poza granice gminy. Ze względu na położenie obszarów objętych planem z dala od granic państwowych oraz ze względu na niewielki (lokalny) zasięg potencjalnego oddziaływania na środowisko ze strony planowanego zagospodarowania, problemy oddziaływania transgranicznego nie wystąpią. Proponowane w miejscowym planie, zmiany zagospodarowania nie będą skutkowały powstawaniu inwestycji, które mogłyby spełniać kryteria zawarte w Konwencji o Ocenach Oddziaływania na Środowisko w Kontekście Transgranicznym (Dz. U. 1999 r. nr 96 poz. 1110)

10. Ocena uwzględniania przez projektowany dokument celów oraz sposobów ochrony środowiska ustanowionych na szczeblu międzynarodowym, wspólnotowym i krajowym

10.1. Dokumenty międzynarodowe

Praktycznie wszystkie dokumenty dotyczące problematyki środowiska przyrodniczego na szczeblu wspólnotowym i krajowym wywodzą się z kilku dokumentów międzynarodowych. Początek dała konwencja narodów Zjednoczonych w Rio Janeiro w 1992 r., na której zdefiniowano założenia zrównoważonego rozwoju. kolejnym dokumentem jest Agenda XXI-Globalny Program Działania na XXI wiek, która powstała w wyniku dyskusji na gremiach ONZ, którą prowadzono nad podstawowymi wyzwaniem współczesnego świata, zawartymi m.in. w raporcie pani Bruntland „Nasza Wspólna Przyszłość”. Najistotniejszą częścią dokumentu odnoszącą się do problematyki ochrony środowiska jest część II p.t. „Ochrona i zarządzanie zasobami przyrody”. Wśród dokumentów o zasięgu światowym lub europejskim, a do których przystąpiła Polska, można wyróżnić m.in.:

- Ramowa konwencja Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu w Nowym Jorku dnia 9 maja 1992 r.,
- Konwencja w sprawie transgranicznego przemieszczania zanieczyszczeń na dalekie odległości, sporządzona w Genewie 13 listopada 1979 r.,
- Konwencja o ocenach oddziaływania na środowisko w kontekście transgranicznym, sporządzona w Espoo 25 lutego 1991 r.,
- Konwencja Wiedeńska o ochronie warstwy ozonowej, sporządzona w Wiedniu 22 marca 1985 r.,
- Konwencja o dostępie do informacji, udziale społeczeństwa w podejmowaniu decyzji oraz dostępie do sprawiedliwości w sprawach dotyczących ochrony środowiska sporządzoną w Aarhus 25 czerwca 1998 r.

10.2. Dokumenty wspólnotowe

Wyrazem troski o stan środowiska przyrodniczego są uchwały, rozporządzenia i dyrektywy unijne. Ze względu na ich znaczną ilość można wymienić w tym miejscu tylko najistotniejsze z punktu widzenia problematyki ochrony środowiska. Do najważniejszych aktów można zaliczyć:

- Dyrektywa Rady 79/409/EWG z dnia 2 kwietnia 1979 r. w sprawie ochrony dzikich ptaków,
- Konwencja Berneńska o ochronie dzikiej fauny i flory europejskiej oraz ich siedlisk naturalnych z 1979 r.,
- Uchwałę 87/C 328/01 z dnia 19 października 1987 r. Rady Wspólnot Europejskich i przedstawicieli państw członkowskich uczestniczących w pracach Rady w sprawie kontynuacji i wdrażania polityki Wspólnoty Europejskiej i programu działania w dziedzinie ochrony środowiska,
- Rozporządzenie Rady 1210/90/EWG z dnia 7 maja 1990 r. w sprawie utworzenia Europejskiej Agencji Ochrony Środowiska oraz sieci informacji i obserwacji środowiska,
- Rozporządzenie Rady 1836/93/EWG z dnia 29 czerwca 1993 r. w sprawie dobrowolnego uczestnictwa firm przemysłowych w systemie zarządzania ochroną środowiska i przeglądów ekologicznych,
- Dyrektywa Rady 90/313/EWG z dnia 7 czerwca 1990 r. w sprawie swobodnego dostępu do informacji o środowisku,
- Dyrektywa Rady 92/43/EWG z dnia 21 maja 1992 r. w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory,
- Dyrektywa Rady 96/62/EU z dnia 27 września 1996 r. w sprawie jakości powietrza,

- Dyrektywa Rady 96/61/EC z dnia 24 września 1996 r. w sprawie zintegrowanego zapobiegania i ograniczania zanieczyszczeń,
- Dyrektywa Rady 1999/31/WE z dnia 7 czerwca 1999 r. w sprawie składowania odpadów,
- Rozporządzenie Rady 3254/91/EWG z dnia 19 grudnia 1991 r. w sprawie działań Wspólnoty w zakresie ochrony przyrody,
- Dyrektywa 2000/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2000 r. ustanawiająca ramy wspólnotowego działania w dziedzinie polityki wodnej,
- Dyrektywa 2001/42/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 27 czerwca 2001 r. w sprawie oceny wpływu niektórych planów i programów na środowisko,
- Dyrektywa w sprawie oceny skutków wywieranych przez niektóre przedsięwzięcia publiczne i prywatne na środowisko (Dyrektywa 2001/92/UE Rady z dnia 13 grudnia 2001 r.).

Przytoczone tutaj akty unijne stanowią tylko fragment działalności prawodawczej Wspólnot Europejskich w zakresie ochrony środowiska chwila przystąpienia Polski do Unii Europejskiej wszystkie akty prawa unijnego spowodowały konieczność dostosowania prawa polskiego do prawa unijnego. Proces ten jeszcze trwa, chociaż w większości prawo polskie zostało dostosowane do prawa wspólnotowego.

Do priorytetów Unii Europejskiej w dziedzinie ochrony środowiska zaliczyć należy m.in. przeciwdziałanie zmianom klimatu, ochronę różnorodności biologicznej, ograniczenie wpływu zanieczyszczenia na zdrowie, a także lepsze wykorzystanie zasobów naturalnych.

10.3. Dokumenty krajowe

Ochrona środowiska jest obecnie jednym z głównych zadań współczesnego społeczeństwa i państwa. Fundamentalnym dokumentem w zakresie zrównoważonego rozwoju jest Konstytucja Rzeczypospolitej Polski, która w art. 5 zawiera m.in. zrównoważony rozwój, czyli taki rozwój społeczno - gospodarczy, w którym znajduje się proces integrowania działań politycznych, gospodarczych i społecznych, z zachowaniem równowagi przyrodniczej oraz trwałości podstawowych procesów przyrodniczych, w celu zagwarantowania możliwości zaspokajania podstawowych potrzeb poszczególnych społeczności lub obywateli zarówno współczesnego pokolenia, jak i przyszłych pokoleń. Ustawa prawo ochrony środowiska oraz ustawy jej pokrewne i rozporządzenia zobowiązującą do kierowania się zasadą zrównoważonego rozwoju w różnych etapach działań: planistycznych, realizacyjnych i zarządzania. W ostatnich latach powstało kilka dokumentów o charakterze programowym, które wyznaczają politykę państwa w zakresie ochrony środowiska. Są to:

- Program ochrony środowiska dla województwa wielkopolskiego na lata 2016-2020;
- Strategiczny Plan Adaptacji dla sektorów i obszarów wrażliwych na zmiany klimatu do roku 2020 z perspektywą do roku 2030(SPA 2020);
- Polska 2025. Długookresowa Strategia Trwałego i Zrównoważonego Rozwoju, to dokument programowy o charakterze ramowym, oparty na koncepcji trwałego, zrównoważonego rozwoju, będący pierwszą próbą określenia wizji Polski do roku 2025 i wskazujący główne kierunki działań w zakresie polityki społecznej, rozwoju gospodarki i polityki państwa w zakresie ochrony środowiska, gospodarki przestrzennej i regionalnej;
- II Polityka Ekologiczna Państwa, to dokument nawiązujący do Strategii Trwałego i Zrównoważonego Rozwoju określający cel oraz zakres działań na rzecz ochrony środowiska w trzech horyzontach: do roku 2002, do roku 2010 i do roku 2025. Dokument ten wskazuje narzędzia ochrony środowiska: instytucjonalne, prawne, gospodarcze, naukowe, a także problemy związane ze współpracą międzynarodową ze szczególnym uwzględnieniem UE.

Wiodącą zasadą polityki ekologicznej państwa jest zasada zrównoważonego rozwoju. Podstawowym założeniem zrównoważonego rozwoju jest takie prowadzenie polityki i działań w poszczególnych sektorach gospodarki i życia społecznego, aby zachować zasoby i walory środowiska w stanie zapewniającym trwałe, bez uszczerbku, możliwości korzystania z nich, przy jednoczesnym zachowaniu trwałości funkcjonowania procesów przyrodniczych oraz naturalnej biologicznej różnorodności na poziomie krajobrazowym, ekosystemowym, gatunkowym i genowym. Zrównoważony rozwój to równorzędne traktowanie racji ekologicznych, ekonomicznych i społecznych oraz integrowanie zagadnień ochrony środowiska z polityką w poszczególnych dziedzinach gospodarki.

Celem polityki ekologicznej państwa jest zapewnienie bezpieczeństwa ekologicznego kraju, poprzez stosowanie m.in. tzw. dobrych praktyk gospodarowania i systemów zarządzania środowiskowego. W sferze racjonalnego użytkowania zasobów naturalnych i w zakresie jakości środowiska, jako cele szczegółowe polityki ekologicznej państwa, w kontekście zakresu ustaleń miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego, należałoby wymienić m.in.: ochronę różnorodności biologicznej i krajobrazowej, ochronę gleb, ochronę wód powierzchniowych i podziemnych, jakość wód, racjonalizację użytkowania wody, gospodarowanie odpadami, jakość powietrza, zmiany klimatu, hałas i promieniowanie, wzrost wykorzystania energii ze źródeł odnawialnych

Polityka ekologiczna państwa w latach 2009-2012 z perspektywa do roku 2016 określa cele oraz wskazuje kierunki działań w odniesieniu do zagadnień związanych z kierunkami działań systemowych, ochroną zasobów naturalnych, poprawą jakości środowiska i bezpieczeństwa ekologicznego.

Wśród działań systemowych polityka ekologiczna państwa wymienia aspekt ekologiczny w planowaniu przestrzennym - podnoszenia roli planowania przestrzennego jako podstawy wszelkich działań inwestycyjnych. Dokument ten wskazuje na konieczność uwzględniania wymagań ochrony środowiska i gospodarki wodnej w planach miejscowych i studiach uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego.

Opracowaniami regionalnymi, z którymi ma związek przedmiotowy plan zagospodarowania przestrzennego, poddany prognozie oddziaływania na środowisko są:

- „*Program ochrony środowiska woj. wielkopolskiego do roku 2030*”;
- „*Polityka ekologiczna państwa na lata 2009 - 2012 z perspektywa do roku 2016*”;
- „*Strategia rozwoju woj. wielkopolskiego do 2020 r.*”

Według „Programu ochrony środowiska woj. wielkopolskiego na lata 2012-2015”, Aspekt ekologiczny w planowaniu przestrzennym, Kierunki działań do 2023 r., nowe plany zagospodarowania przestrzennego powinny, w większym niż dotychczas stopniu, odnosić się do lokalizacji obiektów mogących znacząco oddziaływać na środowisko, wskazywać i uwzględniać obiekty objęte i przewidziane do objęcia różnymi formami ochrony przyrody oraz inne obszary o szczególnych walorach przyrodniczych a także zachowywać walory krajobrazowe charakterystyczne dla danych regionów oraz uwzględniać potrzebę zachowania korzystnych warunków akustycznych na aktualnie istniejących obszarach o wysokim komforcie akustycznym. Niezmiernie ważne jest także zatwierdzenie wszystkich obszarów sieci Natura 2000 oraz sporządzenie dla nich planów ochrony. Stosowana klasyfikacja terenów winna umożliwiać jednoznacznie określenie potrzeb w zakresie ochrony walorów akustycznych terenu zgodnie z przepisami szczególnymi. Plany powinny uwzględniać m.in. działania na rzecz optymalizacji potrzeb transportowych, wykorzystania odnawialnych źródeł energii czy zachowania proporcji pomiędzy obszarami zainwestowanymi a biologicznie czynnymi.

Kierunki działań w zakresie aspektów ekologicznych w planowaniu przestrzennym, które powinny być ujęte w wojewódzkim programie ochrony środowiska, wynikają z kierunków określonych w dokumencie „Polityka ekologiczna państwa na lata 2009-2012 z perspektywa do roku 2016”. Najważniejsze kierunki działań do 2019 roku to:

- Uwzględnianie w planach zagospodarowania przestrzennego wymagań przepisów ochrony

środowiska i gospodarki wodnej, wyników monitoringu środowiska (w szczególności w zakresie powietrza, hałasu i wód) oraz identyfikacja konfliktów środowiskowych i przestrzennych oraz sposobów zarządzania nimi;

- Wdrażanie przepisów umożliwiających przeprowadzenie strategicznej oceny oddziaływania na środowisko już na etapie studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego, które jest opracowaniem planistycznym obejmującym teren całej gminy;
- Uwzględnianie programów tzw. „chłonności” środowiskowej i „pojemności” przestrzennej wraz z systemem monitorowania zmian;
- Zachowanie korzystnych warunków w zakresie stanu środowiska na istniejących terenach o wysokich walorach.

Według „Strategii rozwoju woj. wielkopolskiego do 2020 r.” gospodarowanie przestrzenią powinno zachodzić w taki sposób, aby w jak największym stopniu ocalić zwarte kompleksy przyrodnicze.

Projekt miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego spełnia zapisy i postulaty zawarte w ww. dokumentach regionalnych. Uwzględniają one również zobowiązania i cele ochrony środowiska przyjęte w ratyfikowanych przez Rzeczpospolitą Polską konwencjach międzynarodowych.

10.4. Cele i sposoby ochrony środowiska zawarte w dokumentach międzynarodowych, wspólnotowych i krajowych uwzględnione w projektowanym dokumencie

Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego dla obszaru położonego w obrębie miejscowości Morownica, gmina Śmigiel uwzględnia cele i sposoby ochrony środowiska zawarte w dokumentach międzynarodowych, wspólnotowych i krajowych poprzez zawarte w nim zasady ochrony i zachowania ładu przestrzennego (zachowanie określonego w planie przeznaczenia terenów, przestrzeganie określonych planem funkcji i standardów przestrzennych, respektowanie warunków ochrony środowiska), ochrony środowiska, przyrody i krajobrazu kulturowego (dot. m.in. zastosowania paliw „ekologicznie czystych”, składowania materiałów mogących przenikać do gleb i wód gruntowych, w zakresie ochrony przed hałasem), rozbudowy sieci infrastruktury technicznej (w zakresie sieci wodociągowej, kanalizacyjnej, gazowej, energetycznej i telekomunikacyjnej) oraz gospodarki odpadami.

Uwzględnia także działania na rzecz optymalizacji potrzeb transportowych (dostosowanie liczby miejsc parkingowych do liczby mieszkańców i sposobu użytkowania terenu), wykorzystania odnawialnych źródeł energii czy zachowania proporcji pomiędzy obszarami zainwestowanymi, a biologicznie czynnymi.

Projekt miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego spełnia zapisy i postulaty zawarte w wymienionych w rozdziale 10 dokumentach wspólnotowych i krajowych. Opracowywany dokument uwzględnia również zobowiązania i cele ochrony środowiska przyjęte w ratyfikowanych przez Rzeczpospolitą Polską konwencjach międzynarodowych.

11. Podsumowanie

Proponowane zmiany w użytkowaniu przedmiotowych terenów, przy precyzyjnie określonych warunkach korzystania ze środowiska, nie spowodują większych przekształceń w środowisku, ani nie zakłócą jego funkcjonowania.

Te warunki dotyczą:

- 1) Dążenia do obowiązkowego zaprojektowania i zrealizowania systemu kanalizacji sanitarnej i deszczowej. Gospodarkę wodno - ściekową należy rozwiązywać zgodnie z obowiązującymi przepisami w tym zakresie;
- 2) Zabezpieczenie środowiska gruntowo - wodnego, przed zanieczyszczeniami ropopochodnymi poprzez uszczelnienie powierzchni ciągów komunikacyjnych, parkingów a także innych

- powierzchni narażonych na zanieczyszczenie tymi substancjami, stosowanie separatorów i urządzeń podczyszczających;
- 3) Gospodarkę odpadami należy rozwiązywać zgodnie z obowiązującymi przepisami w tym zakresie, z uwzględnieniem segregacji odpadów i właściwego zabezpieczenia odpadów niebezpiecznych.
 - 4) Zakazu realizacji nieuzasadnionych zmian ukształtowania terenu wykraczających poza zakres prac ziemnych, związanych z realizacją zainwestowania przewidzianego w miejscowym planie;
 - 5) Zakazu lokalizacji przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko,
 - 6) Pełnego wykorzystania i ochrony istniejącej zieleni oraz stosowanie nowych nasadzeń zarówno zielenią niską jak i wysoką o charakterze izolacyjnym, ozdobnym z zastosowaniem gatunków o gęstym poszyciu, zimozielonych jako naturalne bariery ogradzające poszczególne jednostki funkcjonalno - przestrzenne;
 - 7) Harmonizowania wszelkiego budownictwa z elementami architektury kulturowej regionu oraz krajobrazu;
 - 8) Uzgodnienia z Wojewódzkim Konserwatorem Zabytków szczegółowych warunków dopuszczających inwestycje do realizacji w zakresie ochrony archeologicznej i konserwatorskiej;
 - 9) Oddziaływanie związane z projektowanym sposobem zagospodarowania terenu nie może powodować przekroczeń standardów jakości środowiska określonych w przepisach odrębnych poza terenem do którego inwestor posiada tytuł prawny.

Realizacja projektowanego zagospodarowania poprzez sprecyzowane zapisy ww. warunków w ustaleniach sporządzanych miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego nie powinna mieć negatywnego wpływu na środowisko przyrodnicze i warunki życia mieszkańców.

Oddziaływanie planowanego przedsięwzięcia będzie ograniczone terytorialnie. Wyklucza się możliwość wystąpienia transgranicznego oddziaływania na środowisko.

Skutki nie uchwalenia planu to zniweczenie dążeń władz Gminy do:

- dostosowania zakresu i ustaleń planu do obowiązujących przepisów,
- dostosowania rozwoju przestrzennego gminy do zmienionej sytuacji demograficznej, społecznej, ekonomicznej i politycznej,
- uwzględnienia zmian w zagospodarowaniu przestrzennym gminy, wynikających z uchwalonych miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego oraz wydanych decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu,
- określenia założeń polityki przestrzennej gminy, dotyczących lokalnych zasad zagospodarowania przestrzennego, koordynacji zapisów planów miejscowych oraz innych dokumentów planistycznych, wskazania obszarów i obiektów wymagających ochrony ze względu na walory przyrodnicze, środowiskowe i krajobrazowe oraz terenów atrakcyjnych dla różnych rodzajów użytkowania i form zagospodarowania,
- sprostania rosnącemu zapotrzebowaniu na tereny inwestycyjne (dla zróżnicowanej działalności gospodarczej) oraz podniesienia standardu życia jej mieszkańców.

12. Streszczenie sporządzone w języku niespecjalistycznym

Prognoza oddziaływania na środowisko projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego w obrębie Morownica, gmina Śmigiel została sporządzona zgodnie z obowiązującym przepisami prawnymi.

rozdział 1 - dot. ogólnej charakterystyki przedmiotu planu oraz celu sporządzenia prognozy

Prognoza została sporządzona zgodnie z zakresem zawartym w ustawie z dnia 3 października 2008 r. *o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz ocenach oddziaływania na środowisko* (t. j. Dz. U. z 2021 r. poz. 247 ze zm.). Zakres i stopień szczegółowości informacji wymaganych w opracowaniu prognozy został uzgodniony na mocy przepisów ustawy z dnia 3 października 2008 r. z:

- Regionalnym Dyrektorem Ochrony Środowiska w Poznaniu pismem z dnia 27.08.2018 r., znak: WOO-III.411.345.2018.PL.1
- Państwowym Powiatowym Inspektorem Sanitarnym w Kościanie pismem z dnia 14.08.2018 r., znak: ON. NS-72/7-5/18.

Przedmiotowy plan, którego projekt poddawany jest ocenie w niniejszej prognozie, stanowi realizację uchwały Nr XLVII/359/2018 Rady Miejskiej Śmigiel z dnia 28 czerwca 2018 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego w obrębie Morownica, gmina Śmigiel.

rozdział 2 – dot. metod zastosowanych przy sporządzaniu prognozy

Metodyka opracowania prognozy oddziaływania na środowisko została zrealizowana zgodnie z art. 51 ust. 2 i art. 52 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 3 października 2008 r. *o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko* (t. j. Dz. U. z 2021 r. poz. 247 ze zm.) oraz z charakterem ustaleń projektu miejscowego planu zagospodarowania.

rozdział 3 – dot. analizy istniejącego stanu oraz jakości środowiska

W rozdziale przedstawiono charakterystykę stanu środowiska przyrodniczego w rejonie opracowania. Przedstawiono położenie geograficzne, budowę geologiczną, warunki klimatyczne, stosunki wodne, szatę roślinną i świat zwierzęcy, powietrze atmosferyczne, klimat akustyczny oraz położenie w systemie przyrodniczym.

Gmina Śmigiel położona jest w południowo - zachodniej części województwa wielkopolskiego. Graniczy ona od północnego - wschodu z gminą Kościan, od wschodu z gminą Krzywiń, od południa z gminami Osieczna, Lipno, Włoszakowice, a od zachodu z gminą Przemęt, Kamieniec i Wielichowo. Wg podziału fizyczno - geograficznego J. Kondrackiego obszar gminy leży na terenie makroregionu o nazwie Pojezierze Leszczyńskie.

Według regionalizacji W. Okołowicza gmina Śmigiel położona jest w obrębie regionu śląsko - wielkopolskiego, reprezentującego obszar przewagi wpływów oceanicznych. Omawiane tereny charakteryzuje się dobrymi warunkami termicznymi, równomiernym nasłonecznieniem, małą wilgotnością powietrza i dobrym przewietrzeniem.

Gmina Śmigiel położona jest w dorzeczu Odry. Obszar objęty planem znajduje się poza obszarem szczególnej ochrony wód powierzchniowych. Tereny objęte miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego położone są poza obszarami zasobowymi Głównych Zbiorników Wód Podziemnych oraz poza strefami ochronnymi ujęć wód podziemnych wymagających ochrony.

Tereny objęte miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego położone są poza obszarami zasobowymi Głównych Zbiorników Wód Podziemnych oraz poza strefami ochronnymi ujęć wód podziemnych wymagających ochrony. Teren objęty planem położony jest w regionie wodnym Środkowej Odry w jednolitej części wód podziemnych JCWPd: nr 69 (kod PLGW600069).

Lasy stanowią niecałe 14% powierzchni Gminy Śmigiel. Szatę roślinną kształtuje człowiek, a stanowi ją głównie roślinność uprawowa pól uprawnych oraz zieleń spontaniczna - stanowiska roślinności krzewiastej - drzewiastej wyrosłe w sposób samoistny a także drzewa przydrożne zwłaszcza od strony dróg.

Jeśli chodzi o świat zwierzęcy stwierdzono występowanie tu zróżnicowanych gatunków. Występują ssak, ptaki, gady i owady.

Na terenie gminy Śmigiel zanieczyszczenie powietrza spowodowane jest głównie przez emisję z procesów spalania paliw. W Gminie Śmigiel największa emisja liniowa występuje w obrębie dróg, ze względu na duże natężenie ruchu, które jest z kolei główną przyczyną uciążliwości akustycznych.

Obszar objęty planem nie jest położony w zasięgu obszarów chronionych.

rozdział 4 - dot. istniejących problemów ochrony środowiska z punktu widzenia projektowanego planu

Na podstawie analizy stanu środowiska przyrodniczego można wywnioskować, że realizacja ustaleń planu nie spowoduje negatywnych skutków dla środowiska naturalnego.

rozdział 5 - dot. przewidywanego oddziaływania ustaleń planu na środowisko wraz z rozwiązaniami mającymi na celu zapobieganie, ograniczenie lub kompensację przyrodniczą negatywnych oddziaływań na środowisko

W rozdziale dokonano analizy oddziaływania oraz ocenę zagrożeń zapisów projektu planu na poszczególne komponenty środowiska, tj. różnorodność biologiczną, ocenę zagrożeń zdrowia ludzi, oddziaływanie na powierzchnię ziemi, wody powierzchniowe i podziemne, ocenę zmian w krajobrazie, oddziaływanie na rośliny i zwierzęta, oddziaływanie na klimat, powietrze atmosferyczne, zabytki i dobra materialne.

Proponowany kierunek zagospodarowania może doprowadzić do zmiany dotychczasowego użytkowania terenu.

Oddziaływanie związane z projektowanym sposobem zagospodarowania terenu nie może powodować przekroczenia standardów jakości środowiska określonych w przepisach odrębnych poza terenem do którego inwestor posiada tytuł prawny.

Przedmiotowy teren nie stanowi cennych form morfologicznych. Zmiany krajobrazu będą polegały na dopełnieniu zabudowy mieszkaniowej z funkcjami towarzyszącymi i uzupełniającymi je. Planowane zagospodarowanie nie powinno spowodować ponadnormatywne zagrożenia dla gleb i powierzchni ziemi.

Realizacja ustaleń planu nie będzie wywierała wpływu na istniejące cieki i zbiorniki wodne z uwagi na ich prawie zupełny brak na przedmiotowym terenie. Odpowiednie zabezpieczenie i zastosowanie nowoczesnej technologii, może w znacznym stopniu wyeliminować ewentualny negatywny wpływ obiektów usług, na środowisko przyrodnicze. Prawidłowo prowadzona gospodarka wodno - ściekowa oraz odpadowa nie powinna stwarzać zagrożenia dla środowiska gruntowo - wodnego.

Szacuje się, że wzrost emisji zanieczyszczeń nie spowoduje powstania ponadnormatywnych stężeń.

Hałas przemysłowy w gminie Śmigiel, ze względu na brak szczególnie uciążliwych zakładów nie jest dokuczliwy dla mieszkańców.

Hałas drogowy samochodowy, kolejowy, jest jednym z najbardziej uciążliwych źródeł hałasu w środowisku.

Hałas emitowany podczas pracy elektrowni wiatrowych nie będzie oddziaływał na obszar objęty opracowaniem ze względu na dużą odległość zabudowań mieszkalnych (nie mniej niż 500 m od istniejących oraz planowanych siłowni wiatrowych).

Poziom hałasów i drgań nie może przekraczać wartości dopuszczalnych, określonych w przepisach szczególnych i ograniczać się do terenu użytkownika.

Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego zakłada dla obiektów zastosowania technicznych i organizacyjnych środków przeciwdziałania, zapewniając poziomu hałasu dopuszczalnego zgodnie z przepisami szczególnymi, w granicach władania dla, których inwestorzy posiadają tytuł prawny co oznacza że tło akustyczne w związku z realizacją ustaleń planu nie powinno ulec ponadnormatywnej zmianie.

Zmiana sposobu zagospodarowania terenów pociągnie za sobą nieznaczne zmiany w strukturze gatunkowej fauny i flory omawianych terenów i otoczenia. Ustalenia planu łagodzą skutki oddziaływania na środowisko poprzez określenie maksymalnej powierzchni zabudowy, ochronę powietrza przed zanieczyszczeniami, uregulowanie gospodarki wodno ściekowej i odpadowej, zagospodarowanie wód opadowych i roztopowych na terenie działek, określenie minimalnej powierzchni biologicznie czynnej.

W/w obszar planu znajduje się w strefie "W" ochrony archeologicznej i konserwatorskiej. Na obszarze objętym miejscowym planem zlokalizowane są zabytki wpisane do rejestru zabytków oraz ujęte w gminnej ewidencji zabytków.

Inwestycja objęta planem znajduje się poza granicami obszarów chronionych.

rozdział 6 – dot. potencjalnych zmian stanu środowiska w przypadku braku realizacji ustaleń miejscowego planu

W przypadku braku realizacji miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla terenów zabudowy mieszkaniowej w obrębie miejscowości Morownica stan środowiska nie będzie się zmieniał w sposób zasadniczy.

rozdział 7 – dot. rozwiązań alternatywnych do rozwiązań zawartych w planie oraz rozwiązań mające na celu zapobieganie, ograniczenia lub kompensację przyrodniczą negatywnych oddziaływań na środowisko

Podlegające opracowaniu tereny nie znajdują się na obszarach Natura 2000, ani nie kolidują z nimi i ich integralnością. Postanowienia miejscowego planu nie wprowadzą funkcji, które mogłyby wpłynąć na cele, przedmiot ochrony oraz integralność jakiegokolwiek obszaru Natura 2000. W związku z tym nie jest konieczne opracowanie rozwiązania alternatywnego do rozwiązań zawartych w projektowanym dokumencie i przyjęto ustalenia zaproponowane przez zainteresowane strony i uwzględnione w planie.

rozdział 8 – dot. propozycji przewidywanych metod analizy skutków realizacji postanowień miejscowego planu oraz częstotliwości jej przeprowadzania

Analiza i ocena stanu poszczególnych komponentów środowiska przeprowadzona na podstawie wyników pomiarów uzyskanych w ramach określonych działań umożliwi ocenę skutków realizacji ustaleń planu i podjęcie działań w przypadku wystąpienia ewentualnych negatywnych oddziaływań na środowisko.

W celu analizy skutków realizacji postanowień projektu planu zaleca się przeprowadzanie badań metodą statystyczną. Zgodnie z art. 32 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, co najmniej raz w czasie kadencji rady, Burmistrz gminy dokonuje m. in. oceny i analizy zmian w zagospodarowaniu przestrzennym. W ramach ww. analizy powinna nastąpić ocena realizacji postanowień i zapisów planu.

rozdział 9 – dot. transgranicznego oddziaływania na środowisko

Z uwagi na niewielki, lokalny charakter przedsięwzięcia ustalono brak transgranicznego oddziaływania projektu miejscowego planu.

rozdział 10 – dot. oceny uwzględnienia przez projektowany dokument celów oraz sposobów ochrony środowiska ustanowionych na szczeblu międzynarodowym, wspólnotowym i krajowym

W rozdziale tym przedstawiono główne cele ochrony środowiska formułowane w dokumentach międzynarodowych, wspólnotowych i krajowych oraz ich powiązanie z projektem planu.

Do priorytetów Unii Europejskiej w dziedzinie ochrony środowiska zaliczyć należy m.in. przeciwdziałanie zmianom klimatu, ochronę różnorodności biologicznej, ograniczenie wpływu zanieczyszczenia na zdrowie, a także lepsze wykorzystanie zasobów naturalnych.

Projekt miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego spełnia zapisy i postulaty zawarte w wymienionych w rozdziale 10 dokumentach wspólnotowych i krajowych. Opracowywany dokument uwzględnia również zobowiązania i cele ochrony środowiska przyjęte w ratyfikowanych przez Rzeczpospolitą Polską konwencjach międzynarodowych.

rozdział 11 – dot. podsumowania

W rozdziale dokonano syntetycznego podsumowania warunków korzystania ze środowiska, w jakich proponowane zmiany w użytkowaniu przedmiotowego terenu nie spowodują większych przekształceń w środowisku, ani nie zakłócą jego funkcjonowania.